உ
ஓம்
பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

" எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு "—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி 12 | அக்ஷய ௵ மாசி ௴ ௧௳ | பகுதி 8
1927 ௵ பிப்ரவரி ௴ 12௳

கடவுள் வணக்கம்.

உடல் குழைய வென்பெலா நெக்குருக விழிநீர்க
ளூற்றென வெதும்பி யூற்ற
வூசிகாந் தத்தினைக் கண்டணுகல் போலவே
யோருறவு முன்னி யுன்னிப்
படபடென நெஞ்சம் பதைத்துண் ணடுக்குறப்
பாடியா டிக்கு தித்துப்
பனிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை
பரப்பியார்த் தார்த்தெ ழுந்து
மடலவிழு மலரனைய கைவிரித் துக்கூப்பி
வானேய வானி லின்ப
மழையே மழைத்தாரை வெள்ளமே நீடூழி
வாழியென வாழ்த்தி யேத்தும்
கடன்மடை திறந்தனைய வன்பரன் புக்கெளியை
கன்னெஞ்ச னுக்கெளி யையோ
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணாகரக் கடவுளே. (1)

முகமெ லாங்கண்ணீர் முத்தரும் பிடச்செங்கை முகிழ்ப்ப
வகமெ லாங்குழைந் தானந்த மாகநல் லறிஞ
ரிகமெ லாந்தவ மிழைக்கின்றா ரென்செய்கோ வேழை
சகமெ லாம்பெற நல்லரு ளாதரமாச் சமைந்தோய். (2)

ஆராமை கண்டிங் கருட்குருவாய் நீயொருகால்
வாராயோ வந்து வருத்தமெல்லாந் தீராயோ
பூராய மாகவருட் பூரணத்தி லண்டமுதற்
பாராதி வைத்த பதியே பராபரமே. (3)

அரும்பொருள் விளக்கம்.

1. உயிர்களின் இகபர சுகங்களுக்கு இன்றியமையாத துணைக்கருவியாயுள்ளது அன்பேயாதலின், இறைவனிடத்தில் மெய்யன்பு பூண்டாரது ஒழுக்கத்தை இப்பாடல் விதந் தோதுகின்றது. காந்தமானது ஊசியைக் கண்டமாத்திரத்தில் அவ்வூசிக்கு இயக்கத்தை யுண்டுபண்ணுவதுபோன்று, இறைவனுடைய திருவருளை அடியார் முன்னிட்டவன்றே அவ்வருள் அவர்கட்கு அன்புமயமான துடிப்பை யுண்டாக்கிவிடுமென்பது வெள்ளிடை மலையாம்.

குழைய=வாட.

நெக்குருக=நெகிழ்ந்துருக.

ஓர் உறவும் உன்னி உன்னி = ஒப்பற்ற ஆத்ம பந்துவாகிய இறைவனை நினைத்து நினைத்து.

உள் நடுக்குற=உள்ளே நடுக்கமடையவும்.

பனிமதி முகத்திலே நிலவு அனைய புன்னகை = குளிர்ச்சியையுடைய சந்திரனிடத்தி லுண்டாகும் சந்திரிகையை யொத்த புன்சிரிப்பு.

ஆர்த்து ஆர்த்து=பலகா லாரவாரித்து.

மடல்=இதழ்கள்.

அவிழ்தல்=விரிதல்.

வானே=சிதாகாசமே.

கடல் மடை திறந்தனைய=கடலானது மடை (முகத்துவாரம்) திறந்தாற் போன்ற.

இத்தகைய அன்புடையார்க்கே இறைவன் எளிதிற் காட்சி யருளுவனென்பதாம். "பத்துடை யடியவர்க் கெளியவன் பிறர்களுக் கரிய வித்தகன்" என்னும் பெரியார் அருண்மொழி இங்கு நோக்கத்தக்கது.

2. உத்தம அறிவாளர் சதா இறைவனை நினைத்துக் கண்ணீர் பெருகக் கைகுவித்து மனமுருகி இன்பமயமா யிருத்தலையே தவமாகக் கொண்டனர்; அப்பேறு அடியேன் பெறவில்லையே யென்று ஆசிரியர் இப்பாடலில் வருந்துகின்றார்.

முகமெலாம்=முக முழுமையும்.

முகிழ்ப்ப=குவிக்க.

இகமெலாம்=இம்மை முழுவதும்.

என்செய்கோ=யாது செய்வேன்.

சகமெலாம்............சமைந்தோய்=உலக மனைத்தையும் அளிப்பதற்காகச் சிறந்த அருளையே திருவயிறாகக் கொண்ட கடவுளே.

3. உலகினுக்குக் காரணமாயுள்ள பஞ்சபூதமனைத்தும் சட மாகலினால் அவை தாமே காரியப்படா; இறைவன் திருவருட் பிரேரகத்தாலேயே அவனுடைய சந்நிதானத்தில் அவை தொழிலடைந்து பலவகையில் நிலையுற்று விளங்கும்; ஆகவே 'அருட்பூரணத்தி............பதியே பராபரமே' என்றார்.

ஆராமை=அறியாமை; பூராயம்=விசித்திரம்.

ஆனந்தபோதினி

அக்ஷய௵ மாசி௴ ௧௨

பேதைமை.

பேதைமை யென்பது யாதெனில்,

"பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டூதியம் போக விடல்"

என்ற திருக்குறளிற் கூறியபடி, வறுமை, பழி, பாவம் முதலிய கேடுகளை யுண்டாக்கத்தக்க செய்கைகளைக் கைக்கொண்டு, செல்வம், புகழ், தர்மம் முதலியவற்றை யுண்டாக்கும் காரியங்களைக் கைவிடுதலாம். இத்தகைய குணமுடையார், குற்றியை மனிதனென்றும், இப்பியை வெள்ளியென்றும் கருதுவார்போல், தீமையை நன்மையென்று கருதும் இயல்புடையவராதலின், பயனற்ற பிறப்புடையவராவர். இவர்கள் இத்தகைய விபரீத வுணர்ச்சியால், மனிதர்க்கு நன்மைதருதற்கு இன்றியமையாதனவாகப் பெரியோர்களால் வகுக்கப்பட்ட நூற்கருத்துக்களின் உண்மையை உணராமல் அவற்றை வெவ்வேறு வழிகளிற் றிருப்பித் தங்கள் மனப்போக்குக்குத்தக்க அபிப்பிராயங்களைக்கொண்டு இடர்ப்பாடுறுவர்; நன்மை தருபவைகளையெல்லாம் கேடுதருபவைகளாக்கிக்கொள்வர்; இம்மை மறுமைப் பயன்களை யிழப்பர்; பலராலும் இகழப்படுவர். இவர்கள், கல்வியைக் கற்றாலும், அறிஞரோடு பழகினாலும், இவர்களுக்குப் பிறப்பிலேயே இத்தகைய பேதைமைக்குணம் அமைந்திருப்பதனாலே நல்லுணர்ச்சி யுண்டாவதில்லை. இவர்களுடைய இயற்கை யறியாமையானது கல்வியையும் பேதைமையானவழியிற் றிருப்பி, அறிவையும் மழுக்கமடையச்செய்து, செய்கைகளையும் பயனற்ற செயல்களாகவே மாற்றிவிடுகின்றது. இத்தன்மை, தற்கால நாகரீகமயக்கத்தால் மனிதரிடம் தோன்றியிருக்கின்றது. அத்தோற்றத்தால் உண்

டாகும் விபரீதச் செயல்களோ மிக்க விநோதமானவை; அறிஞர் வெறுக்கத்தக்கவை; உலகச்சிறப்பை வேரறக் களையக்கூடியவை; தம்மைச் செய்வார்க்கு இம்மையில் இகழ்ச்சியையும், மறுமையில் தீக்கதியையும் உண்டாக்கக்கூடியவை. எனினும், அவற்றை அநேகர் விருப்பத்துடன் செய்தே வருகின்றனர். எவ்வாறெனில்,

நம்பெரியார், மனிதர் நற்கதியடைதற்கு ஆலயசேவை, தீர்த்த யாத்திரை முதலியவற்றை ஏற்படுத்தி அவற்றிற்குரிய திருவிழாக் களையும் வகுத்திருக்கின்றனர். இவற்றின் முக்கிய நோக்கமாவது மனிதர் தேவசிந்தனையோடுசென்று, தீர்த்தஸ்நானஞ்செய்து, தெய்வத்தைத்தொழுது, கடவுள் கிருபைபெற்று வரவேண்டுமென்பதே. பெரும்பான்மையோர் தங்கள் பேதைமையால் இவ்வுண்மைக் கருத்தினை யுணராமல், தீர்த்தயாத்திரைக்கோ, சுவாமி தரிசனைக்கோ செல்லும்போது, புறப்படுவதற்கு முந்தியே, "நாம் இன்ன இன்ன இடங்களில் இறங்கவேண்டும்; இன்ன இன்ன சாப்பாடு செய்ய வேண்டும்; முதல்நாள் மோர்க்குழம்பு வைக்கவேண்டும்; அங்கே நல்ல பிஞ்சுக்கத்தரிக்காய் கிடைக்கும்; இரண்டாநாள் கத்தரிக்காய்ச் சாம்பார் வைக்கவேண்டும்; மூன்றுநாள் சர்க்கரைப்பொங்கல் செய்ய வேண்டும்; நடுவில் இன்ன இன்ன இடங்களில் காப்பி பலகாரம் செய்துகொள்ளவேண்டும்" என்று நேரங்களையும், சாப்பாடுகளையும் குறித்துக்கொண்டு அவ்வாறே ஆங்காங்குச்செய்து, தீர்த்தமாடும் போதும், சுவாமிதரிசனஞ் செய்யும்போதும், அவைகளே முக்கிய மானவைகளாயிருந்தும் அவற்றில் அதிக மனப்பற்றுதலின்றி, "சீக்கிரம் ஸ்நானஞ்செய்யுங்கள்; சீக்கிரம் சுவாமிதரிசனம் முடியவேண்டும்; இவற்றில் நேரத்தைப் போக்கிவிட்டால் சாப்பாடு தட்டுக் கெட்டுவிடும்" என்று ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டு தீர்த்தத்தில் ஒரு முழுக்கு முழுகிவிட்டுக் கோவிலுக்குப் போய்ச் சுவாமிக்கு ஒரு கும்பிடுபோட்டுவிட்டுச் சாப்பாட்டிலும், வேடிக்கையிலும், விநோதங்களிலும் பொழுது போக்கிவிட்டு வீட்டிற்குத் திரும்புகின்றனர். இவர்களிடம் தெய்வசிந்தனை சிறிதுமிருப்பதில்லை. இவர்கள் பேச்சில்மாத்திரம் மிகுந்த தெய்வபத்தி யுடையவர்கள் போல் காட்டிக்கொள்கிறார்கள்.

உண்மை யுணர்ந்த மகாஞானிகளெல்லோரும், "சமய கோடிகள் எல்லாம் தம் தெய்வம் எம் தெய்வமென், றெங்குந் தொடர்ந் தெதிர் வழக்கிடவும் நின்றது......" என்ற தாயுமானார் அபிப்பிரா

யத்தின்படி, "கடவுள் ஒருவரே பல் வேறு சமயத்தினர்க்கும் அவ ரவர் தெய்வமாகவும் விளங்குகிறார்" என்ற உயர்ந்த ஞானத்தைப் போதித்துங்கூடச் சிலர், அதைவிட்டு ஒவ்வொருவர்க்கும் தனித் தனியே ஒவ்வொரு தெய்வ மிருப்பதாக நினைத்துத் தங்கள் மத மும் தெய்வமுமே உயர்ந்தனவென்றும், மற்ற சமயங்களும் தெய் வங்களும் தாழ்ந்தவையென்றும் பலரோடு தர்க்கஞ்செய்து பேதை மைக்குணத்தால் பெரும்போர் தொடுக்கின்றனர். தங்கள் மதக்குறி யீடுகளை அலங்காரமாக அணிந்து புகழ்ந்து மற்ற மதக்குறியீடுகளை இகழ்ந்துரைக்கின்றனர். பிற மதத்தினரையும், கொள்கைகளையும் திட்டுவதுதான் தங்களுடைய தெய்வவணக்கமென்று கருதியிருக் கின்றனர். இப்பேதைமைத் தர்க்கமுடையார்க்கு எப்பொழுதும் சண்டையில் கருத்திருப்பதன்றி எட்டுணையும் தெய்வபக்தியில் இருப்பதில்லை.

மனிதர், தெய்வங்களை வழிபட்டுய்யும்பொருட்டு மேலோர் பற்பல விரதானுஷ்டானங்களை வகுத்திருக்கின்றனர். இந்த விரதங் களின் முக்கியநோக்கம் தெய்வசிந்தனையை மனத்தில் அதிகமாகக் கொள்வதே. அப்படியிருந்தும் பெரும்பான்மையோர் அவ்விரதங் களை வேறுவிதங்களில் திருப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; தெய்வபக்தி யைச் சிறிதும் கருதாமல் உயர்ந்த சாப்பாடுகளும், பலகாரவர்க்கங் களும் செய்து சுவாமிக்கென்று பேர்பண்ணிச் சாப்பிடுவதும், குளித்து மடிகட்டிக்கொள்வதும், பிறரைத் தீண்டாமலிருப்பதுமே விரதமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு நினைத்து, "இன்றைக்குத் தித்திப்பு வடை சுடவேண்டும்; மிளகுப் பொங்கல் செய்யவேண்டும்; சேமியா பாயசம் பண்ணவேண்டும்; பன்னிரண்டு மணிக்குள்ளாகவே படையல் போடவேண்டும்; நான் மடி; என்னை எவரும் தொட்டுவிடாதீர்கள்" என்று ஒருவரிடமொருவர் சொல் லிக்கொண்டு இவற்றிலேயே புத்தியைச் செலுத்தித் தெய்வசிந்தனை சிறிதுமின்றி ஒவ்வொன்றையும் செய்துமுடித்து, "நேரமாய்விட் டது; பசிக்கிறது; சீக்கிரம் ஆகட்டும்" என்று அவசரமாகத் தெய்வ படத்துக்கு முன்னே அவற்றை இலையில் வைத்துப் படைத்து ஒப் புக்குக் கற்பூரங்கொளுத்திக் காட்டிவிட்டு எல்லாவற்றையும் தின்று ஏப்பமிடுகிறார்கள். ஓரூரில் ஒருபெண், விரதத்திற்கு மடிகட்டிக் கொண்டிருந்தபொழுது நோயிற்கிடந்த அவள் கணவன் உயிர்நீங் கும் சமயத்தில், அவளை அருகில் அழைத்ததாகவும், அவள் 'நான் மடி கட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்; என்னை நீங்கள் தொடலாகாது'

என்று சொன்னதாகவும், உடனே அவனுயிர் அந்த ஏக்கத்துடன் நீங்கிவிட்டதாகவும் நாம் ஒரு வர்த்தமானம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்; கணவனுக்கு மனத்திருப்தியை உண்டாக்குவதே இவளுக்குரிய விரதமென்பதை இவள் உணராமல் மடியோடிருப்பதே மகா விரதமென மதியீனத்தால் கருதினாள். ஏகாதசியில் தெய்வசிந்தனையில் புத்தியைச் செலுத்தித் தூக்கமின்றி யிருப்பதால் தேவானுக்கிரகமுண்டென்று பெரியோர்கள் கூறியிருக்கச் சிலர் அவ்வுண்மைக் கருத்தினையுணர்ந்து, தெய்வபக்தி செலுத்துவதிலும், புண்ணியக் கதைகளைப் படிப்பதிலும் கண்விழிக்காமல் எவ்வகையினாலாவது தூக்கம் விழிப்பது புண்ணியமெனக்கொண்டு நாடகங்களிலும், பயாஸ்கோப்பிலும், சூதாட்டத்திலும், வேறு தூர்த்தச்செயல்களிலும், ஊர் சுற்றுவதிலும், இரவைக்கழித்து ஒரு பயனுமற்று இரு கண்ணும் விழித்திருக்கின்றனர்.

உலகத்தில் ஊதியந்தேடுவதற்கு உயர்ந்த பல வழிகளைப் பெரியார் வகுத்திருக்க, சிலர், அவற்றையெல்லாம் பைத்தியக்காரத்தனமான மார்க்கங்களென்று ஒதுக்கித்தள்ளிவிட்டு அதிகப்பணத்தைச் செலவுசெய்து டிராமா, பயாஸ்கோப் முதலிய வேடிக்கைத் தொழில்களை நடத்தி நஷ்டமடைந்து வறுமைக்குள்ளாகின்றார்கள்; வேறு பல ஈனத்தொழில்களையும் ஏற்றமான தொழில்களென்று நினைத்துச் செய்து இழிவடைகின்றனர்.

இன்னும் பலர், 'நாங்கள் ஜீவகாருண்யக் கொள்கையுடையவர்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டே தங்களுக்கு மாறுபட்ட கக்ஷியினரோடு வம்பிட்டுச் சண்டைதொடுத்து அவர்களை ஹிம்சித்துப் பிராணாபத்துக் குள்ளாக்கிவிடுகிறார்கள்.

சில சமயத்தினர் எங்கள் மதம் மகா சாந்தியுடையதென்று சொல்லிக்கொண்டே பிறமதத்தினரோடு மதச் சண்டையிட்டு உயிர்க்கொலை புரிகின்றனர்.

கல்வியில் தேர்ந்த பெரும்புலவர், எல்லா மதநூல்களையும் வேற்றுமை பாராட்டாமற் கற்றுணர்ந்து அவற்றிலுள்ள நுண்பொருள்களை யுணரவேண்டியது அவர்களுடைய கடமையாயிருக்க, சிலர், தாங்கள் சிறந்தபுலவர் என்று சொல்லிக்கொண்டு பிறமத நூல்கள் உயரிய கருத்துடையனவாயிருப்பினும் அவற்றைக் கையாலும் தொடக்கூடாதென்றும், கண்ணாலும் பார்க்கக் கூடாதென்றும் சொல்லி அவ்வாறே அவற்றை ஆராயாமல் அவற்றின் உயர்பொருள்

களின் உணர்ச்சியற்றவர்களாயிருந்து, பொருள் நயத்துக்காக அவற்றை ஆராயும் அறிவுடையாரையும் அந்த அந்த மதத்தில் சார்ந்துவிட்டார்கள் என்று இழித்துக்கூறி, "ஐயா! நீங்கள் எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள்?" என்று கேட்டுப் பரிகசித்துத் தாங்கள் சாமர்த்தியத்தோடு பேசிவிட்டதாக நினைத்து வீண் மகிழ்ச்சி யடைந்து தங்கள் பேதைமையைக் காட்டுகிறார்கள்.

சிலர், சுதேச பாஷாபி விருத்திக்கென்று சங்கங்களையும், கூட்டங்களையும் நடத்தி அவற்றில் பேசுங்காலத்தில், குறித்தகாரியத்தை விட்டுத் தாங்கள் பிறரால் உபகாரம் பெறும்பொருட்டு அவர்களை முகஸ்துதியாகப் பேசத்தொடங்கி அளவற்றுப் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள்; அவர்களை உயர்த்திக் கூறுதற்கு வேறு பலரை இகழ்ந்துரைக்கின்றனர்; புறமதத்தினரையும், அவர் நூல்களையும் நிந்திக்கிறார்கள்; 'அவையல்கிளவி மறைத்தனர் கொளலே' என்ற நியாயத்தை உணராமல் இடக்கர் மொழிகளையெல்லாம் எடுத்து வழங்குகின்றனர்; முன்னோரின் உயர்ந்த கருத்துக்களையெல்லாம் பொருத்தமற்றன என்று தங்கள் குறுகிய நோக்கத்தால் மாற்றிப் புதிது புதிதாக எதை யெதையோ பேசுகின்றார்கள்; சரித்திரங்களை மனம் போன வாறே ஆதாரமின்றி மாற்றுகின்றார்கள்; எழுத்துக்களின் பேதத்தையும் உணராத எண்ணிறந்த பாமரரால், கண்ணால் பார்க்கத்தகாத விதத்திலும், காதால் கேட்கத்தகாதவிதத்திலும் எழுதியும் பேசியும் கெடுக்கப்பட்டுச் சீர்குலைந்துவரும் தமிழை, எழுத்துப்பிழை யின்றியாவது எழுதும் நிலைமைக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளாமல் அதை அந்நிலையிலேயேவிட்டு, மொழிப்பிரிவு கக்ஷிகளையும், வேறு ஏதோ நூதன முறைகளையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டு தர்க்கமும் போரும் விளைவித்து வருகின்றனர். புதுத்துறைகளால் செய்யுள் இயற்றும் வழக்கத்தைப் போக்கியும், பண்டைச்செய்யுட்களை மாற்றியும், இலக்கணவிதிகளை மனம்போன வாறே திருப்பியும், பொருள்களை விபரீதப்படுத்தியும், பிரயோகிக்கத் தகாத சொற்களைப் பிரயோகித்தும் தமிழின் இயற்கை உயர்வைச் செயற்கையால் தாழ்த்திவிடுகின்றனர்.

பெரியோர்களாயிருப்பவர்கள், எப்பேர்ப்பட்ட மனிதர்களிடத்திலும் உண்டாகும் கெட்டசெயல்களைக் கண்டிப்பது நியாயமாயிருக்கச் சிலர் பெரியோர்களெனப் பட்டம் வகித்துக்கொண்டு, தங்களுக்குச் சகாயம்புரியும் சிலரிடமுண்டாகும் குற்றங்களைக் கண்டிக்

காமல், மற்றவர்களைமாத்திரம் (அவர் சிறு குற்றம் செய்தவிடத்தும்) கண்டித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். தாங்கள் இச்சகம்பேசிச் சிநேகங்கொண்டிருப்பவர்களிடம் உள்ள குற்றத்தைப் பாரபக்ஷமின்றிக் கண்டிக்கும் அறிஞரையும் கண்டிக்கிறார்கள்.

சிலர், உலகத்தைச் சீர்திருத்தும் துறையிலிருப்பதாகப் பேர் பண்ணிக்கொண்டு, அதற்குரிய கல்வி, பெரியோர் கருத்துக்களை யேற்றல் முதலியன இன்றித் தப்புந்தவறுமான தமிழை எழுதி அது தான் உயர்ந்ததெனக் காட்டுகிறார்கள்; எழுதத் தெரியாதவர்கள் எழுதிய உபயோகமற்ற விஷயங்களையெல்லாம் உயர்ந்தவையென்று உரைக்கின்றனர்; உயர்ந்த கல்வியாளரால் எழுதப்படும் விஷயங்களையெல்லாம் உளுத்தகட்டை என்று கூறுகின்றனர். சிலர், உயர்ந்த கல்விகற்பதாகப் பெருமை பாராட்டிக்கொண்டு தமிழ்வருஷப்பெயரும், மாதப்பெயரும், நக்ஷத்திரப்பெயரும், திசையும்கூடத் தெரியாத கல்வி கற்கின்றனர்.

முற்காலத்தில், ஜனங்களுக்குத் தெய்வபக்தி யுண்டாகுமாறு மனப்பரிசுத்தமுடைய பாகவதர்களால் பக்தர்களின் சரிதைகள் மிக உருக்கத்தோடு பாராயணஞ் செய்யப்பட்டுவந்தன. இப்போது பக்தஜனசபையார் எனப் பேர்வைத்துக்கொண்டசிலர், பார்வைக்கு அழகாயிருப்பவர்களும், பாகவதத்தன்மைக்குப் பொருந்தாதவர்களுமாகிய சில பெண்மணிகளையும், சில ஆடவசிங்கங்களையும் சத்கதா காலக்ஷேபத்துக்கென்றேற்படுத்தி அதை வேடிக்கைத் தொழிலாக மாற்றி வருகின்றார்கள். அதன் உண்மைக்கருத்தை வேரறக்களைந்துவிட்டார்கள். உண்மைப்பாகவதர் தங்களுக்குக் காலக்ஷேபமின்றிக் கண்கலங்கி நிற்கின்றார்கள்.

சிலர், உலகத்தவர்க்கு அறிவுறுத்துவோராக முற்பட்டு நின்று, "நீதிசாஸ்திர வுரைகளை எழுதுவதும் சொல்வதும் பண்டைக்காலத்துப் பைத்தியக்காரர்களின் கொள்கை; புதிது புதிதாக உலக அனுபவஞானத்தை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்" என்று பெருமை பேசி, "பால் வெண்மையாயிருக்கும்; காக்கை கருமையாயிருக்கும்; கண்ணாடியில் முகந்தெரியும்; தேன் தித்திக்கும்; வேப்பெண்ணெய் கசக்கும்; சண்டைக்காரி சண்டைபோடுவாள்; பிச்சைக்காரன் பிச்சையெடுப்பான்" என்பனபோன்ற விஷயங்களை வெகு அருமையானவைகளென்று வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.

"பெண்களுக்குக் கல்வி போதிக்கவேண்டும்; ஆடவர்களைப் போலவே அவர்களையும் மேன்மைப்படுத்தவேண்டும்" என்று அறிஞர் கூறி வருகின்றார்கள். இதன் உண்மைக்கருத் தென்னவெனில், "பெண்மக்களுக்கு அறிவு விருத்தியாகத்தக்க கல்விகளைப் போதிக்க வேண்டும்; குடும்பத்தில் அவர்கள் முக்கியமான உரிமைகளைப் பெற்று மேன்மையுற்றிருக்கும்படி செய்யவேண்டும்" என்பதே. சிலர் இக்கருத்தை உணராமல், கல்வி போதிக்கவேண்டுமென்று சொன்னதைக்கொண்டே ஆபாசமுறையான கல்விகளையெல்லாம் அவர்களுக்குப் போதிக்கின்றார்கள்; அவர்கள் தங்களுக்கு எக்காலத்திலும் உயர்வுகொடுத்துவந்த நாணம் முதலியவற்றை அடியோடு கைவிட்டு எங்கும் தனித்துலாவும்படிக்கும், எந்த ஆடவரோடும் பழகிப் பேசும்படிக்கும் செய்கிறார்கள். பெண்கள், தெய்வஸ்தோத்திரம் செய்யவும், தம்பதிகளோடு சந்தோஷமாகப் பொழுதுபோக்கவும் சங்கீதம் கற்றுக்கொள்வது நலமென்று அறிஞர் கூறுகின்றார்கள். இதைக்கொண்டு சிலர், அச்சங்கீதத்திற்கு வரம்பும் நேரமுமின்றிப் பெண்களைச் சதா சர்வகாலமும் அதிலேயே போதுபோக்கிக் கொண்டிருக்கும்படி செய்வதுடன் இன்னபாடலைத் தான் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும் என்னும் நியமமின்றி, "மருவ வாருமே—மன—மகிழச் சேருமே" என்பது போன்ற சிற்றின்ப நுகர்ச்சியை வெளிப்படையான வார்த்தைகளால் காட்டும் பாடல்களையே வாத்தியார்கள் மிகுதியாகக் கற்றுக்கொடுக்கும்படி செய்கிறார்கள். அப்பெண்கள் சிறிதும் நாணமின்றி அந்தப் பாடல்களைப் பல ஆடவர் முன்னும் பாடுகிறார்கள்; அப்பெண்களின் தாய் தந்தையரும் அவற்றைக் கேட்கிறார்கள். இது, மானக்கேடான செயலென்பது சிறிதும் இவர்கள் புத்தியில் படவில்லை. மான ஈனத்தை உணராத மிருகசுபாவத்திற்கும் இதற்கும் என்னபேத மிருக்கிறது ?

எல்லோரும் ஒற்றுமையுடனிருந்தால் தேசம் முன்னேற்ற மடையும் என்று சில தேசபக்தராகிய பெரியார் கூறி வருகின்றனர். இதன் உட்கருத்தாவது எல்லோரும் ஒரே மனதுடனிருக்க வேண்டுமென்பதே. இதைச் சிலர் வேறுவிதமாக அர்த்தஞ்செய்து கொண்டு, உலக அமைப்புக்கும், பெரியோர் நோக்கத்திற்கும் விரோதமாக வெவ்வேறு புதியகிளர்ச்சிகளை யுண்டாக்கி ஒற்றுமைக்குப் பதிலாகப் பிளவுகளை விளைவித்து வருகின்றார்கள். இவற்றால் பல கலகங்களுக்கே ஏதுவுண்டாகிக்கொண்டு வருகின்றது.

இன்னும் இவைபோன்ற எத்தனையோ செயல்களிருக்கின்றன; அவற்றையெல்லாம் எழுதப்புகின் அவை மிக விரிவெய்தும். அறிஞர் அவற்றை அனுபவத்தால் உணர்ந்தேயிருப்பார்கள். இவற்றால் உலகத்திற்கும், மனிதர்க்கும் கெடுதியுண்டாகுமேயன்றி நன்மையுண்டாகாது. நம் நாடு முன்னிருந்த தெய்விகச்சிறப்பை அடைய வேண்டுமானால், நம்மவர் இனியவாழ்க்கையைப் பெறவேண்டுமானால், தீமையை நன்மையெனக்கருதும் பேதைமைச் செயல்களையொழித்து நம் பெரியோரால் இயற்றப்பட்ட நூற்கருத்துக்களை உள்ளவாறு உணர்ந்து ஆன்றோரின் செவ்விய நெறியையே கடைப்பிடித்தொழுகவேண்டும். அறிஞருரைக்கு மாறுசெய்யாமல் நடப்போரே ஆனந்தவாழ்வில் அமர்வர்.

ஓம் தத் ஸத்.

தேசநலப் பகுதி.

மகாத்மா காந்தியின் சரித்திரம்.

(298ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

வக்கீல் தொழிலில் அவருக்கு அதிகமான வருமானம் கிடைத்துவந்தது. உண்மைக்கு மாறான வழக்குகளை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளுவதேயில்லை. வழக்கு பொய் என்று தோன்றினால் நான் விலகிவிடுவேன் என்று எச்சரிக்கை செய்தே அவர் வழக்குகளை வாங்கி நடத்தி வந்தார்.

அரசாங்கத்திற்கு உதவி.

பின்பு போயர்களுக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாருக்கும் யுத்தம் ஆரம்பமாயிற்று. காந்தியடிகளும், இந்தியர்களும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாருக்குத் துணையாக நின்று வேண்டிய உதவிகளையெல்லாம் செய்தனர். வெற்றியடைந்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் டிரான்ஸ்வால் பிரதேசத்தில் இந்தியர்களை ஒதுக்க ஆரம்பித்தனர். இடையில் காந்தி அடிகள் இந்தியாவுக்குச் சென்று தென்ஆப்பிரிக்கா இந்தியர்களுக்கு உதவிசெய்வதற்காக 1903 ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் பிரிட்டோரியா நகருக்குவந்து சேர்ந்தார். இந்தியரின் உரிமைப்போர் முக்கியமாக டிரான்ஸ்வால் பிரதேசத்திலேயே நடத்தப்பட வேண்டியதாக இருந்தது. எனவே அவர் டிரான்ஸ்வால் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தம்மை ஒரு வக்கீலாகப் பதிவுசெய்துகொண்டார். இந்தியர்களுக்கு எல்லாவிஷயங்களையும் நன்கு அறிவிக்க "இந்தியன் ஒப்பீனியன்" என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். அதில் தமிழ், ஹிந்தி, குஜராத்தி, இங்கிலீஷ்

முதலிய பாஷைகளில் விஷயங்கள் வெளியிடப்பட்டன. அந்தப் பத்திரிகையினால் காந்தி அடிகளுக்கு அதிகமான செலவு ஏற்பட்டுவந்ததேயன்றி லாபஞ் சிறிதும் ஏற்படவில்லை. பின்பு அவர் ருஷ்யஞானியாகிய டால்ஸ்டாய் அவர்களைப் பின்பற்றிச் சாதாரணவாழ்க்கையை நடத்துவதற்காக "பீனிக்ஸ் செட்டில் மெண்ட்" என்ற ஆச்ரமத்தை ஏற்படுத்தினார். சரீரப் பிரயாசைப்பட்டு உழைத்து சாதாரண வாழ்க்கையை நடத்துவதற்காகவே அந்த ஆச்ரமம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1906-ம் வருஷத்தில் ஸூலூ வகுப்பினருடன் ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் காந்தி அடிகள் இந்திய வைத்திய உதவிப்படை ஒன்றைச்சேர்த்து அரசாங்கத்தாருக்கு விசேஷ உதவிசெய்தார்.

ஆசியாக்காரர் பதிவுச்சட்டம்.

1906-ம் வருஷத்தில் தென்ஆப்பிரிக்காவில் குடியேறியுள்ள ஆசியாக்காரர்களையெல்லாம் ஒடுக்கிவிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் **ஆசியாக்காரர் பதிவுச் சட்டம்** என்ற ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. குற்றவாளிகளைப்போல் அந்தச் சட்டப்படி ஆசியாவாசிகள் விரல் அடையாளம் கொடுக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். இந்தியர்கள் எல்லோரும் ஒரே மனதுடன் அந்தச்சட்டத்தைப் பலமாக ஆட்சேபித்தனர். ஆயினும் அது மன்னர்பிரானின் சம்மதத்தைப்பெற்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. தங்களுக்கு அவமானத்தை உண்டுபண்ணும் ஒரு சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதைவிட அதை மீறிநடந்து அதனால் ஏற்படக்கூடிய தண்டனையையும், கஷ்டங்களையும் அனுபவிக்கலாம் என்று காந்தி அடிகள் இந்தியர்களுக்கு யோசனை கூறினார்.

சாத்வீக எதிர்ப்புப்போர்.

காந்தி அடிகளின் யோசனையை எல்லா இந்தியர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். 1906-ம் வருஷம் செப்டம்பர்மாதம் சாத்வீக எதிர்ப்புப்போர் காந்தி அடிகளின் தலைமையின்கீழ் இந்தியர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதலில் அரசாங்கத்தார் காந்தி அடிகளைக் கைதுசெய்து அவருக்கு இரண்டு மாதம் சிறைவாச தண்டனை விதித்தார்கள். அவரைப் பின்பற்றி ஆயிரக்கணக்கான இந்தியர்கள் சிறைசெல்ல முன்வரவே அரசாங்கத்தார் இந்தியர்களுடன் ஒரு ராஜிசெய்துகொள்ள விரும்பினார்கள். புதிதாகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள ஆசியாக்காரரின் பதிவுச்சட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் நிறுத்திக்கொண்டால் தாங்கள் யாவரும் தங்களது பெயர்களைப் பதிவுசெய்துகொள்ளுவதாக இந்தியர்கள் கூறினார்கள். அரசாங்கத்தார் அதற்கு இணங்கவே காந்தி அடிகள் தாமே முதலில் சென்று தம்மைப் பதிவுசெய்துகொண்டார். இதைக்கண்டு மனக்கொதிப்படைந்த பட்டாணி ஒருவன் காந்தியைப் பலமாக அடித்துவிட்டான். ஆனால் அவர் அதைப் பொறுமையுடன் ஏற்றுச் சகித்துக்கொண்டாரேயன்றி அவன்மீது யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. இந்தியர்கள் பதிவுசெய்துகொண்டதும் அரசாங்கத்தார் தாங்கள் வாக்களித்தபடி செய்ய மறுத்துவிட்டனர். எனவே மறு

படியும் தீவிரமாகச் சாத்வீக எதிர்ப்புப்போர் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. காந்தியடிகள் கைதுசெய்யப்பட்டு மீண்டும் இரண்டுமாதம் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். சிறையிலிருந்து விடுதலையடைந்ததும் தென்ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள இந்தியர்களின் உண்மையான நிலைமையை உலகிலுள்ளவர்களுக்கும், இந்தியாதேசத்திற்கும் அறிவிக்கும்படி செய்தார். ஒப்பந்தக் கூலிகளாகத் தென்ஆப்பிரிக்காவுக்குவந்து தங்களது ஒப்பந்தக்காலம் முடிந்ததும் அங்கு குடியேற விரும்பியவர்களுக்கு அரசாங்கத்தார் வருஷத்தில் 3-பவுன் தலைவரி விதித்தனர். இந்தியர்கள் செய்துகொள்ளும் விவாகங்கள் சட்டப்படி செல்லக்கூடியதல்லவென்று அங்கு ஒரு கோர்ட்டுத் தீர்ப்பும் கொடுக்கப்பட்டது. கோபாலகிருஷ்ணகோகலே என்ற இந்தியப் பெரியார் அச்சமயம் தென்ஆப்பிரிக்காவுக்குவந்து அந்த வரியை நீக்கிவிடவேண்டுமென்றும் அதிகாரிகளை வற்புறுத்தினர். அதிகாரிகள் அப்படிச்செய்வதாக வாக்களித்தனர். ஆனால் பிறகு அந்த வரியை நீக்க மறுத்துவிட்டனர். எனவே கஷ்டங்களைப் பொறுக்கமுடியாமல் இந்தியப் பெண்மணிகளும் சாத்வீகப்போரில் சேர்ந்து கஷ்டங்களை அனுபவிக்க முன்வந்தனர். பல பெண்மணிகள் சிறை வாசத்தையும் ஏற்றுச் சந்தோஷமாக அனுபவித்தார்கள். பெண்மணிகளுக்குத் தலைவியாக ஸ்ரீமதி கஸ்தூரிபாய் காந்தி சிறைவாசத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.

சாத்வீகப்போரின் வெற்றி.

1913-ம் வருஷத்தின் கடைசியில் காந்தி அடிகள் சாத்வீகப்போரின் பலத்தை வெளிக்காட்ட ஒரு புதிய சாத்வீகப்போரை ஆரம்பித்தார். தென் ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள இந்தியர்களை எல்லாம் சேர்த்து டிரான்ஸ்வால் எல்லைக்குள் பிரவேசிக்கும்படி செய்தார். டிரான்ஸ்வால் எல்லைக்குள் சட்டத்தை மீறிப் பிரவேசித்த இந்தியர்களையெல்லாம் அரசாங்கத்தார் கைதுசெய்து சிறையிலிட்டனர். சுமார் மூவாயிரம் இந்தியர்கள் டிரான்ஸ்வால் எல்லைக்குள் பிரவேசித்தனர். அவர்களில் 122-பெண்மணிகளும் 50-குழந்தைகளும் இருந்தார்கள். காந்தியடிகளும் கைதுசெய்யப்பட்டார். அவருக்குப் பதினைந்து மாதம் காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் இந்த விஷயங்கள் தெரிந்ததும் இந்தியர்களுக்குள் மனக்கொதிப்பும், ஆத்திரமும் ஏற்பட்டன. இதேசமயத்தில் கரும்புத்தோட்டங்களில் வேலைசெய்துவந்த இந்தியக்கூலிகள், வேலைநிறுத்தம் செய்ததற்காக முதலாளிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர். இந்தியாவில் அப்பொழுது இராஜப்பிரதிநிதியாக இருந்த லார்டு ஹார்டிஞ்சு தென்ஆப்பிரிக்கா இந்தியர்களின் சாத்வீகப்போரை ஆதரித்து, அவர்களின் குறைகளை விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்ள ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தினர். இந்தியர்களின் குறைகளை விசாரிக்க நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டியார் இந்தியர்களின் குறைகளையெல்லாம் விசாரித்துச் சில முக்கியமான சிபார்சுகளைச் செய்தனர். அவைகளைத் தென்ஆப்பிரிக்கா அரசாங்கத்தார் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். உடனே ஆசியாக்காரர் பதிவுச்சட்டம் ரத்துசெய்யப்பட்டது. இந்தியர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தலைவரி நீக்கப்பட்டது. இந்தி

யர்கள் செய்துகொள்ளும் விவாகங்கள் சட்டசம்மதமானவைகள் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன. காந்தி அடிகள் நடத்திய சாத்வீகப்போர் சிறந்த வெற்றியை அடைந்தது. பிறகு காந்தி அடிகள் தென்ஆப்பிரிக்கா வாசிகளின் உபசாரங்களை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தியாவுக்குத் திரும்பிவந்தார்.

(தொடரும்.) திரு. கே. சு.

காங்கிரசும் மதுவிலக்கும்.

இந்திய நாட்டின் சுதந்திரப்போராட்டம் தொடங்கி நாற்பத்திரண்டு ஆண்டுகளாகின்றன. இக்காலத்துள் 1920 ம் ஆண்டு மிகவும் முக்கியமானது. இவ்வருடத்தில் ஒவ்வொரு சிறு கிராமத்திலும் தேசீய உணர்ச்சி பரவி நின்றது. இவ்வாண்டில் பல முக்கிய தேசீய சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. சுதந்திர தாகம்கொண்டு, இன்பவாழ்வைத்துறந்து, தம்பொருளையும், பதவியையும், பட்டங்களையும், மற்ற எதையும் பொருட்படுத்தாது'இமயம் முதற் கன்னியாகுமரிவரை சுற்றுப்பிரயாணஞ்செய்து ஜனசமூகத்தில் நாட்டின் விடுதலையைப்பற்றியத் தமது அபிப்பிராயத்தைப்பரப்பி, சிறைச்சாலையைத் தம் வாசகசாலையாகக்கொண்டு "சுயராஜ்யம் எனது பிறப்புரிமை, அதை யான் பெறவேண்டும்'' என்ற உரிமை வசனங்களைக் கடைசி வார்த்தைகளாகப் புகன்று புகழுடன்தோன்றிப் புகழுடன் மறையுந்தன்மையைப்பெற்ற பாலகங்காதர செல்வர் தமது பணியைமுடித்து இன்பநிலையை இவ்வாண்டிலே எய்தினர். தென்ஆப்பிரிக்காவில் இந்தியநாட்டிலிருந்து குடியேறியுள்ள மக்களின் உரிமையை—சுயமரியாதையைக் காப்பாற்றத் தமது கௌரவத்திற்குத் தாழ்ந்த ஊழியங்களையும் செய்து, தேசசேவை புரிந்துவந்த காந்தியடிகள், திலகர் மறைந்ததால், இந்திய ஜனசமூகம் அடைந்த இருளைத் தமது காந்தியால் இவ்வாண்டிலேயே போக்கினர்; "கேளாதே வந்து கிளைகளாயிற்றோன்றி வாளாதே போவரான் மாந்தர்'' என்பதுபோல 'உலகத்தில் தோன்றிய மஹான்கள் தத்தம் அருட்பணியைத் தமக்கு இறைவன் கொடுத்துள்ள குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் முடித்துச் செல்லுகின்றனர்' என்ற தத்துவத்தையும் காந்தியடிகள் விளக்கியருளினர்.

இவ்வாண்டிலே பாலகங்காதரதிலகர் மஹாயுத்தத்தில் இந்தியநாடு புரிந்த உதவிக்கு யாதொரு வெகுமதியையும் பெறாததுகண்டு வருந்தித் தமது போராட்ட முறையை வேறு வழிகளில் திருப்பவாரம்பித்தனர். மோஹன்தாஸர், திலகருடைய கொள்கை நாட்டின் நலப்பெருக்கிற்கு நல்லதல்லவென அபிப்பிராயப்பட்டார். இருதலைவர்களுள்ளும் அபிப்பிராயபேதங்கள் தோன்றவே மஹாத்மா தமது கொள்கையை—நிர்மாணவேலையை 1920-ம் ஆண்டு அக்டோபர் முதல்நாளில் தொடங்கப்போவதாக அறிவித்தார். இவ்வாண்டு ஜுலை 31-ம் நாள் இரவு திலகர் விண்ணுலகெய்தினர். மஹாத்மாவின் புது இயக்கத்திற்கு 'ஒத்துழையாமை இயக்கம்' என்று பெயர். நாம் ஒத்துழைத்துப் பிறநாட்டாரை அவருடன் ஒத்துழையாது நம் வழிக்

கழைத்தலே இவ்வொத்துழையாமை இயக்கத்தின் சித்தாந்தம். காந்தியடிகள் ஒத்துழையாமை—சாத்வீக எதிர்ப்பு ஆகிய இருதீக்ஷண்யங்களின் ஆசிரியராக விளங்கினர். மேற்கூறிய கொள்கைகளின் ஆசிரியரான காந்தியிடத்திலிருந்து தோன்றிய பல பகிஷ்காரகிரணங்களுள் மது விலக்கு முக்கியமானதாகும். பகிஷ்கார கிரணங்கள் பெரும்பாலும் தேசநலத்தையும், சாஸ்திரக்கொள்கைகளையும், தேகாரோக்யத்தையும் கொண்டே ஒளிர்ந்தன.

மது விலக்கு—ஆம்! அதைத்தான் நூடி என்று மழைப்பது! 'குடி குடி கெடுக்கும்' என்பது பழமொழி! நம் நாட்டின் வறுமைக்கு அந்தோ! இக்குடியே முதற்காரணமாய் நிற்பது! ஏழை மக்கள் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ வேலை செய்துவிட்டுக் கூலியைப் பெற்றுக்கொண்டு நேராகச் செல்வது எங்கே? இக்குடிகெடுக்கும் குடிகிடைக்கும் குடிக்குத்தான்! மனைவி, குழந்தை முதலானோர் வீட்டில் தலைவனை எதிர்நோக்கி, பசியுடன் உணவாக்கக் காத்துநிற்க, தலைவனோ தன்னுடைய நிலைதவறித்தடுமாறி ஆபாசமான இடங்களில் புரண்டுகொண்டு கிடக்கின்றான்! இக்குடும்பத்தின் நிலை என்ன! பாரத மக்களே! குடியால் உங்களாதரவிலிருக்கும் குடும்பத்தாரும் நீங்களும் உங்கள் தாய்நாடும் வறுமைக்காளாகி நிற்பதை யினியாகிலும் உணருங்கள்! கௌரவக் குடியாளர்களே! கள்ளுக்கடை, சாராயக்கடைக்குச்சென்று குடித்தாற்றான் அது குடியாகும்! உயர்ந்த குப்பிகளை வரவழைத்துப் பெரிய கட்டிடங்களி லமைக்கப்பெற்றிருக்கும் கௌரவக் குடிக்கடைகளில் கனவான்களுடன் குடித்தால் அது குடியாகுமாவென்று எண்ணவேண்டாம்! காப்பி—இதுவும் கள், சாராயமென்ற சாமார்த்தியக்காரர்களின் சகோதரனே! முதல் இருவருக்கும் மாறாட்டத்தை யுண்டுபண்ணும் வல்லமையுண்டு! இளையவனுக்கோ அதுமட்டுமில்லை! வியாதியை யுண்டுபண்ணும் வகையில் இம்மூவரும் ஒரே வித ஆற்றலுடையவர்கள் என்பதி லையமில்லை! நோயையோ, சித்த மாறாட்டத்தையோ தரவல்ல மேற்கூறிய மூவருடைய நட்பும் நமக்கு வேண்டாம்' என்பதே காங்கிரஸ் மஹாசபையின் சார்பாக மஹாத்மாவினிடமிருந்து பிறந்த தர்மம். தர்மத்தை நிலைநாட்டவரும் மஹான்கள் பல இன்னல்களுக்காளாவதுபோல, மதுவிலக்குப் பிரசாரஞ்செய்தவர் பலரும் சிறைச்சாலையனுபவத்தைப் பெற்றனர். சிறைச்சாலையே சிலகாலம் அறச்சாலையாக விளங்கிற்று. இப்பிரசாரத்தில் பல கள்ளுக்கடைகள், சாராயக்கடைகள் மூடப்பட்டன. கள் என்பதன் துர்க்கந்தத்தால் வாடிய பாரதத்தாயின் வதனம் அதன் பகிஷ்கார அறப்பணியின் நறுமணத்தால் சற்று மலர்ந்தது. இம்மது விலக்கை நினைக்கும்போதெல்லாம் நாம் மஹாத்மாவை மறக்கமுடியாது!

கட்டுவதெல்லாம் கண்ணாடிபோன்ற மேனாட்டுத்துணி! குடிப்பதெல்லாம் உயர்ந்தசாராயம்! போற்றுவதெல்லாம் மஹாத்மா காந்தியடிகளையே! இச்செயல்களையுடையவர் பலர். இவர்களை ஏற்கக் காங்கிரஸ் மஹாசபைக்காவது காந்தியடிகளுக்காவது கட்டளையில்லை. இவர்கள் காங்கிரசைப் போற்றினு மொன்றே! தூற்றினுமொன்றே! காந்தியடிகள் இக்காலத்

திருவள்ளுவர்! அவர் அணிவது கதர்! அணியக்கேட்பது கதர்! விலக்குவது குடி; விலக்கப்பிரசாரம் செய்வது அக்குடியையே; நிற்பது அறநெறி; எழுதுவது—உரைப்பது நீதிமார்க்கம். இதனால் வள்ளுவனாரே மறுமுறை காந்தியடிகளென்ற வேறு பெயருடன் உலகினர் போற்ற வந்தனரென்றுபம் பொருந்தும்.

இனித்தேர்தலில் வெற்றிபெற்றுச் சட்டசபைக்குச்சென்று அரசாங்க நிர்வாகங்களைச் சீர்செய்யவிருக்கும் காங்கிரஸ் சபையின் உறுப்பினரான சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் கடமை என்ன வென்பதைச் சற்றுக்கவனிப்போம். கைதூக்குவதும், வீண்வாதம் புரிவதும், கூட்டங்களுக்கே செல்லாதிருப்பதும், 'ஏதோ பட்டணம் சென்றோம்! நாலுபேரைப் பார்த்தோம்' என்ற மட்டிலும் சந்தோஷத்தை அடைவதுமாகிய இவற்றில் நில்லாது காங்கிரசின் கொள்கைகளில் கதரபிவிருத்திபோன்ற விஷயங்களை ஆதரிப்பதோடு முக்கியமாக மதுவிலக்கு சம்பந்தமாய் இவர்கள் தீவிரமாக உழைக்கவேண்டும். சென்றமார்கழித்திங்கள் 10, 11-ம் நாட்களில்,மதுரைமாநகரில் கூடிய மஹாநாட்டில் மதுவிலக்கை ஓர் முக்கிய தீர்மானமாக நிறைவேற்றியிருப்பது நாட்டின் நலப்பெருக்கை யுணர்த்தும் முக்கிய அறிகுறியாகும்.

—எங்கள்

தந்தையர் நாடெனும் பேச்சினி லேயொரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே"

என்ற பாரதியின் வாக்குப்படி மதுவிலக்கால் நம் நாட்டில் குடியொழிந்து, குடிவாழ—ஓர் உன்னத சக்திதோன்ற—ஆனந்தத்தைப்பெற ஆனந்த சொரூபியைப் போற்றுவாம்.

S. V. வரதராஜய்யங்கார், உறையூர், திருச்சி.

உ
சிவமயம்.

சைவ சித்தாந்தப் பகுதி.

(320-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இவ்விதம் ஞானசாதனமான கிரியைகளோடுகூடிய ஆலயத்தை அடைந்து வழிபடும் முறையில் ஞானமுதித்து முத்திபெறுகின்ற முறைமையை இனிக்கூறுதும்:—ஆலயத்தை அடைந்து விதிப்படி தீர்த்தஸ்நானஞ் செய்தலால் சத்தினிபாத முண்டாகின்றது. நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலா சொரூபமாயமைந்த ஐந்துபிராகாரங்களையும் வலம்வந்து உள்ளே செல்லுகையினாலே ஆறத்துவாக்களையும், அவற்றில் அடங்கிய வினைகளையும், அவற்றாலாகும் பிறவிகளையும் கடந்ததாகின்றது. துஜஸ்தம்பம், நந்தி பலிபீடங்களைத் தரிசிக்கும்போது பதிபசுபாச உணர்ச்சியுண்டாகின்றது. பாசவடிவாகிய பலிபீடத்

துக்கு இப்பால் அட்டாங்கமாக நமஸ்கரிக்கின்றபொழுது "விழுந்து மெய்யுறப்பணிபவர்....." வினைகள் அறவொழிந்து அவற்றின் காரணமான ஆணவ மலத்தின் இயல்பு இறைவனருளால் விளங்கப்பெறும்; அதனால் அம்மலத்தின் விளைவாகிய யானெனதென்னுஞ் செருக்கொழிந்து தற்போதம் நீங்கிப் பரவசமாதலுண்டாகும். மண்டபங்களைக் கடந்து செல்வது ஆதாரங்களைவிட்டு நீங்கிச் சிவசந்நிதியை யடைதலாகும். அதிகாரநந்தியை யடைகின்றபோது அதிகாரமுத்தத்தன்மை யுண்டாகும். சதாசிவமூர்த்தியாகிய சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்தபொழுது பாசமனைத்தும் நீங்கிப் பசுவியல்பொழிந்து சிவமாந் தன்மைக் கேதுவுண்டாகின்றது. அங்கு தூபதீபங் காட்டுவது சத்திநிபாதத்துக்கேற்ப அநுக்கிரகிக்கப் பெறுகின்ற முறைமையையும் அநுக்கிரகத்தாலாம்பயனையும் உணர்த்துகின்றது. எங்ஙனமெனின்:—தூபத்துக்காகப் போடப்பெறும் சாம்பிராணி ஆன்மா; தணல் அதிகம் விளக்கமில்லாத சிவம்; சாம்பிராணி தணலை யடைவது, மந்ததரம் மந்தம் என்ற சத்திநிபாதங்களையுடைய ஆன்மாக்கள் சிவத்தைத்தேடி அடைவதை உணர்த்துகின்றது; அதில் சிட்டம் தங்குவது அவ்வித சத்திநிபாதமுடையவர்களுக்குப் பசுபோதம் சிறிதிருப்பதை உணர்த்துகின்றது; கற்பூரதீபத்தில் கற்பூரம்=ஆன்மா; அதைக் கொளுத்துந்தீ=சிவம்; கற்பூரத்தைத் தீயால் கொளுத்துவது தீவிரம், தீவிரதரம் எனும் சத்திநிபாதங்களையுடைய ஆன்மாக்களைத்தேடி சிவம் தானாகவே பூரணவிளக்கத்துடன் அடைவதைக் குறிக்கின்றது; கற்பூரம் சுடர்விட்டுச் சோதிமயமாவது ஆன்மா சிவமாந்தன்மை யடைவதாகும்; கற்பூரசோதியில் புகைபோவது கன்மமாயாமலங்கள் ஆன்மாவைவிட்டுக் கழிந்துபோவதைக் குறிக்கின்றது; கற்பூரதீபத்துள்ளே காணப்படுகின்ற மங்கிய கருமை நிறமானது ஆன்மா சிவமாந்தன்மை யடைந்தபோதும் ஆணவம் வலிகுன்றி ஆன்மாவினிடத்தில் ஒளிமயமாயிருப்பதை உணர்த்துகின்றது; கற்பூரம் சிட்டமில்லாமல் எரிந்துபோவது ஆன்மா சிவமாந்தன்மை யடைந்தபோது ஆன்மசொரூபம் சிறிது மில்லாமையை விளக்குகின்றது. சந்நிதியில் விபூதி பெறுவது திருவருளைப் பெறுவதாகும். விபூதி=அருள்.

12. சிவஞானி சரியையாதி நான்கினுக்கும் உரியன்.

மேலே கூறிய முறையில் சிவபிரானின் திருவருளை அனுபவித்து அதில் அழுந்தி வருகின்றவர்களாகி சிவஞானிகளுக்குச் சரியை கிரியை யோகங்கள் வேண்டுவதில்லையென இக்காலத்தில் பலர் எண்ணுகின்றார்கள். ஆனால் அநாதிகாலம் முதல் இதுகாறும் துணைநின்று தனுகரணாதிகளைக் கொடுத்து அறிவிச்சை செயல்களைவிளக்கி ஆணவத்தைக் கெடுத்துப் பேரானந்தத்தைக் கொடுத்தருளிய திருவருட்செல்வராகிய கடவுளுக்குச் செய்யவேண்டிய நன்றியை மறக்கக்கூடாதென்பதை அவர்கள் மறுக்கமாட்டார்கள். ஆதலால் அவ்வித உபகாரத்தைப்பெற்ற சிவஞானிகள் தமக்குத் தேகமுள்ளவரையில் தமதருந்துணைவராகிய கடவுளருளிய சட்டத்திற்கடங்கித் தமது போதமுள்ள வரையில் சரியையாதி நான்கினையும் அனுசரித்து வரவேண்டிய கடப்பா

டுடையவர்களாவர். உறங்குபவன் கைப்பொருள்போல் சிவானந்தாநுபவ மேலீட்டினால், தாமாக நீக்காது, தம்மையறியாது சரியை யாதிகள் நீங்கலா மென்றும் அங்ஙனமின்றி அவற்றை நீக்கினால் வழுவாமென்றும் கூறப்படுகின் றது. "ஞான யோகக் கிரியை சரியை நாலு நாதன் றன்பணி, ஞானி நாலினுக்கு முரியன்......" என்பது இதனை வலியுறுத்துகின்றது.

13. சிவடியார் கடமை.

இவ்வாறு சிவமாந்தன்மையுற்றவர்களும் உறமுயற்சிக்கின்றவர்களுமாகிய சிவனடியார்கள், தங்கள் நித்தியக்கடனை நெறியில் வழுவறச்செய்து திருநந் தனவனம், திருக்குளம், திருக்கோயில் முதலிய பணிகளைத் திருவருளைக்குறித் துச்செய்து திருப்பள்ளித் தாமமமைத்தல் நித்தியோத்ஸவாதிகள் நடத்தல் ஆகியவைகளைச் செய்வித்து, தேவாரமாதி திருமுறைகளையும் சித்தாந்த நூல் களையும் ஓதும்படிசெய்து, அதற்குரிய புத்தகநிலையங்களை நிறுவி, ஆலயத் தில் புராணபடனங்களை நடத்துவித்து உலகிலுள்ளவர்களெல்லாம் சிவமாந் தன்மைப் பெருவாழ்வடையும்படி திருவருளைப் பிரார்த்திப்பதே கடமை யாகக் கொள்ளவேண்டும். இதுவே சிவனடியார் செய்கையாகும்.

ஓம் தத் ஸத்.

(தொடரும்) பஞ்சாட்சரபுரம், வாலையாநந்தம்.

ஆரியசித்தாந்தம்.

(பொதுத் தர்மம்.)

(306ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மாதா பிதாக்களின் வார்த்தையைத் தட்டக்கூடாது. ஆரியா வர்த்தத் தைக்கடந்து போகவும் கூடாது. இப்படிச்செய்தவன் சாந்திராயண விரதானுஷ்டானஞ் செய்தால்தான் சுத்தனாவான் என்று ஸ்மிருதி கூறு கின்றது. ஆனால் தீர்த்தயாத்திரைக்காகப் போகலாம். எவ்விடத்தில் ஜலம் விறகு ஏராளமாகவும் சௌசாதிகளுக்குச் சௌகரியமாகவும் இருக் குமோ அவ்விடத்தில் வசிப்பது உத்தமம். அது புண்ணியத்தைத்தரும். அநேகமான கிணறுகளிலிருந்தும் ஜலம் சுலபமாய்க் கிடையாமலிருந்தால் அவ்விடம் வாசம்பண்ண யோக்கியமன்று என்று ஆபஸ்தம்பர் கூறினார். கேணித்தண்ணீரையன்றி வேறு தண்ணீர் எவ்விடத்தில் அகப்படாதோ அவ்விடத்தில் தருமசீலனான பிராமணன் பனிரண்டு வருஷம் வசித்தால் அவன் தாழ்ந்தஜாதியாய்விடுவான் என்று போதாயனர் கூறினார். எந்தப் பிரா மணன் பனிரண்டுவருஷம் கிணற்றுத்தண்ணீரிலேயே ஸ்நானம் பண்ணு கிறானோ அந்தப் பிராமணன் அதே சரீரத்துடன் சூத்திரனாவான் என்று ஸ்மிருதிசங்கிரகம் கூறுகின்றது. தர்மானுஷ்டானம் செய்யாதவர்கள் உள்ள

இடத்திலும், ரோகம் உண்டாகிற இடத்திலும் வாசம் கூடாது. ஒருவனுய் வழி நடப்பதும் மலையில் வெகுநாள் வசிப்பதும் கூடாவென்று மனு சொன்னுர்.

பாபிகளிருக்கும் தேசத்திலும் அபுண்ணியமான தேசத்திலும் வசிப்பவர்கள் பாவிகளேயாவார்கள் என்று வியாசர் சொன்னுர். சௌராஷ்டிரம், ஸிந்து, சௌவீரம், அவந்தி, தக்ஷிணுபதம், களிங்கதேசம் ஆகிய இவ்விடங்களில் வசிப்பவர் பதிதராவார் என்று சந்திரிகை கூறுகின்றது. இவ்விடங்களிற் போய் வசித்தவர்கள் வைசுவாநரம் என்னும் யாகத்தைச் செய்தால்தான் பரிசுத்தராவார்கள். நதிகளிலுத்தமமான கங்காநதி ஓடுகிறதேசமும், மலைகளும் புண்ணிய ஸ்தலங்களாம். தருமத்தை விரும்புவோர் பிரபாஸம், புஷ்கரம், காசி, நைமிசம், நாகண்டகம், கங்காதீரம், சரயூதீரம், அந்தர்வேதி, பிரமாவிருத்தம், மத்தியதேசம், மிச்சிரகம் ஆகிய இவைகளிலேயே வசிக்கவேண்டும். கங்கை ஓடாத இடத்தில் பிராமணன் வசிக்கக்கூடாது என்று வியாசர் சொன்னுர். காவேரி, துங்கபத்திரை, கிருஷ்ணவேணி, கௌதமி, பாகீரதி, நர்மதை, யமுனே ஆகிய இவைகளும் கங்கையே. சில நூல்களில் தாம்பிரபரணி, பிநாகிநி, கோதாவரி, கிருஷ்ணு ஆகிய இந்த நதிகளும் கங்கையேயாதலால் இந்த நதி தீரங்களிலும் வசிக்கலாமென்பது கூறப்பட்டுள்ளது. இவைகளெல்லாம் புண்ணியக்ஷேத்திரங்களாகவும் கங்காதீரமுமாகவே கருதப்படும். சமையலுக்கு விறகும், ஸ்நானத்துக்கு நீரும், பசுவுக்குப் புல்லும், யக்ஞாதிகளுக்குத் தர்ப்பமும், பூஜைக்குப் புஷ்பமும் எங்கே நிரம்பக் கிடைக்குமோ அவ்விடம் புண்ணியக்ஷேத்திரமென்று பிதாமகர் சொன்னுர். இவ்விடங்களில் தர்மானுஷ்டான நிரதர்கள் வசிப்பார்கள் ஆதலால் இவை புண்ணிய ஸ்தலங்களாயின.

மனிதர்களுக்குரிய ஒருவருஷம் தேவர்களுக்கு இரவும் பகலுமாகிய ஒரு நாளாம். உத்தராயணம் பகற்காலம், தக்ஷிணுயனம் இரவாம். கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்று நான்கு யுகங்களுண்டு. இந்த நான்கு யுகங்களும் சேர்ந்து தேவவருஷத்தில் 12000-வருஷங் கொண்டன. கிருதயுகத்திலுள்ள மனிதர் நானூறுவருஷம் ஜீவித்திருப்பார்கள்; ரோகமற்றவர்களாயும் மனேரத பூர்த்தியுள்ளவர்களாயு மிருப்பார்கள். திரேதாயுகத்து மனிதர்களுக்கு வயது முந்நூறு; துவாபரயுகத்தில் இருநூறு. கலியுகத்தில் வயது நூறு என்று மனு சொன்னுர். இதிகாச புராணங்களில் அநேகமாயிரவருஷம் ஜீவித்திருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயெனின், அது சிரத்தையைப் பொறுத்தது என்று பாரதம் கூறுகின்றது. சிரத்தையாவது தேகத்தை நிறுத்திவைத்துக்கொள்வதற்குரிய முயற்சி; அதுவே யோகமென்னப்படும். மனிதர்களுக்குத் தேகத்தை நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ள எவ்வளவு சிரத்தை ஏற்படுகிறதோ அவ்வளவுகாலம் அவர்கள் ஜீவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு எமபயம் இல்லையென்று அந்தப் பாரதமே கூறியது. மனு மனிதர்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆயுளும், கர்மபலன்களும், நிக்கிரகானுக்கிரகசக்தியும், அந்தந்த யுகத்துக்குத் தக்கபடி

*

யுண்டாகின்றன என்றார். அதாவது கிருதயுகத்தில் பூர்ணமா யிருக்கும்; திரேதாதியுகங்களில் கால் கால் பங்கு குறையுமென்பதாம். இந்த நான்கு யுகங்களுக்கும் தருமமும் வேறுபடும். கிருதயுகத்தில் தபசுபிரதானம். திரேதா யுகத்தில் ஞானமும், துவாபரயுகத்தில் யாகமும், கலியுகத்தில் தானமும் பிரதான தருமங்களாம்.

கலியில் நிஷித்தமான கர்மங்கள்.

மூத்தகுமாரனுக்கு அதிக பாகம் கொடுப்பது, புத்திரோற்பத்திக்காகச் சகோதரன் மனைவியைச் சேர்வது, சந்நியாஸம் செய்துகொள்ளுதல் இவை கலியுகத்தில் கூடாவென்று பராசர மாதவீயம் கூறுகிறது. புருஷன் மரித்தபிறகு அவனுடைய மனைவியானவள் சந்ததிவிருத்திக்காக மைத்துனனைச் சேர்வதும், வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்தை அடைவதும், கடலைக்கடந்து செல்வதும், ஸந்நியாஸம் கொள்ளுவதும், மஹாபிரஸ்தான யாத்திரை செய்வதும், ஸுராபானம் செய்தலும், அக்கினிஹோத்திரத்துக்குரிய ஹவணியென்னும் பாத்திரத்திலிருப்பதை நாக்கினால் நக்குவதும், அஸவர்ண விவாகம் செய்வதும், அத்யயனம் ஆசாரமிவைகளுக்காக ஆசௌசத்தைக்கொள்ளுவதும், அஸ்தி சஞ்சயனத்துக்குப் பிறகு தீண்டலுள்ளவர்கள் ஒருவரையொருவர் தொட்டுக்கொள்வதும், பிராமணர்களுக்கு மரணாந்திகபிராயச்சித்தம் செய்தலும், பாபிகளோடு சேர்வதாலுண்டாகும் தோஷமும், மதுவர்க்கத்துக்காகப் பசுவைக்கொல்லுதலும், தத்தனையும், ஔரஸனையு மில்லாதவனைப் புத்திரனாகக்கொள்ளுவதும், ஸோமவிக்கிரயம் செய்வதும், நெடுங்காலம் பிரமசாரியாகவேயிருப்பதும், நரமேத அசுவமேதயாகங்கள் செய்வதும் கூடாவென்று ஸ்மிருதியர்த்தசாரம் கூறுகின்றது. மாதாவின் கோத்திரத்திலும் தன் கோத்திரத்திலும் விவாகம் செய்வது, கப்பல் யாத்திரை செய்த பிராமணனைப் பிராயச்சித்தம்செய்து சேர்த்துக்கொள்வது, எல்லாரும் யஜமானரா யிருந்துகொண்டு சத்ரயாகம் செய்வது, கமண்டலத்தைத் தரிப்பது, சொர்ணத்தைத் திருடினவனோடு சேர்வதாலுண்டாகும் தோஷம், மஹா பாதகங்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்வது, அந்நிய புருஷனைக்கூடாமல் மனதால் விபசாரம் செய்த பெண்ணைத் தள்ளுவது, சிஷ்யன் குருபத்தினியின் பாதங்களைத்தொட்டு நமஸ்காரம் செய்வது, பிராமணர்களுக்கு ஆபத்விருத்தி, வைதிகாக்கினியை வாயாலூதுவது, கற்பழிந்த பெண்ணைப் பிராயச்சித்தம்செய்து சேர்த்துக்கொள்வது, யதிகள் எல்லா ஜாதியாரிடத்திலும் பிக்ஷையெடுப்பது, புதிதாய்வந்தஜலத்தில் பத்துநாளைக்குள் ஸ்நாநம் செய்வது, பசுக்கள் குடித்து மிகுந்த ஜலத்தை ஆசமனம் செய்வது, தகப்பனுக்கும் பிள்ளைக்கும் நடந்த விவாதத்தில் சாட்சிசொன்னவர்களைத் தண்டிப்பது, யதிகள் சாயங்காலத்தில் வீட்டிலிருப்பது இவைகளெல்லாம் கலிகாலத்தில் விலக்கப்பட்டனவென்று தர்மசாஸ்திரசுதாநிதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. பெண், தன் கொழுந்தன் மைத்துன னிவர்களைச்சேர்ந்து புத்திரசந்தானம் பெறுதல், அவர்களில்லாவிட்டால் பர்த்தாவின் ஸபிண்ட

கரைச்சேர்தல் முதலியன தேஜோபலமுடைய பூர்வப் பெரியோர்களுக் குரியன. இப்பொழுதுள்ளவர்கள் தேஜோபலம் இல்லாதவர்களாதலால் அனுஷ்டிக்கக்கூடாதென்று ஆபஸ்தம்பர் கூறினர். கொழுந்தன் முதலானவர்களுடைய கை, தன் பர்த்தாவின் கைக்கு வேறுபட்டதேயாமென்பது அவரது கருத்து.

தனக்குத் தோன்றின நியாயத்தையும், அதைச் செய்வதுபோல் இந்தக் கர்மத்தையும் செய்யவேண்டும் என்று கருதுவதும் கூடாது. ஆனல் பிரமாணவசனம் துர்ப்பலமாயிருந்தால் தனக்குத்தோன்றின நியாயம் அனுமானமிவைகளை அனுசரித்துச் செய்யலாம் என்று ஆசுவலாயனர் கூறினர். எந்தச் சமையத்தில் எந்தக்கர்மத்தை யெப்படிச்செய்யவேண்டுமென்று பிரமாணவசனம் கூறுகின்றனவோ அதை அப்படியே செய்யவேண்டியது. அப்படிப்பட்ட பிரமாணவசனம் கிடைக்காவிட்டால் கர்மானுஷ்டானம் செய்கிறவன் வித்வானுயிருந்தால் அவன் தனக்குத் தோன்றிய நியாயத்தையும் அனுமானத்தையும் கொண்டு செய்யலாம் என்று அவரே கூறினர்.

(தொடரும்.) சிவானந்தசாகர யோகீஸ்வரர்.

அறநெறிப்பகுதி.

கள்ளுண்ணுமை.

வானஞ் சூழ்ந்த இம்மண்ணுலகில் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், எனும் முத்தொழிலையும் முறையே நடாத்திச் சித்தம் மகிழத் திருவிளையாடல்கள் பலபுரியுங் கடவுளால் புண்ணியபூமியா மிப்பாரதநாட்டில்,

"அண்டசஞ் சுவேதசங்க ளுற்பீசஞ் சராயுசத்தோ
டெண்டரு நாலெண்பத்து நான்குநூ றாயிரத்தா
யுண்டுபல் யோனியெல்லா மொழித்து மானுடத் துதித்தல்
கண்டிடிற் கடலைக்கையா னீந்தினன் காரியங்காண்"

என்னும் பெரியார் மொழிப்படி, எறும்புமுதல் யானையீருகவுள்ள எண்பத்து நான்குலக்ஷ ஜீவபேதங்களுள் மானிடஜன்மம் பெறுதல் அரிதாம். "அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தலரிது" என்பது ஈங்கு நினைக்கத்தக்கதே.

இம் மானிடரில் சிலர், நாகரீகமும், கல்வியும், நலனுறுபயனும் அமைந்துவரும் இக்காலத்திலும் பெரியோர்களாலே புறக்கணிக்கப்பெற்ற காதல், கவருடல், கள்ளுண்டல், பொய்ம்மொழிதல், ஈதல் மறுத்தல் எனும் பஞ்சமாபாதகத்துளொன்ருகிய "கள்ளுண்ணல்" எனும் இக்கொடிய பாவச்செய்கையை நனிபெருகக் கையாண்டு வருகின்றனர். நண்பர்காள்! இது வியக்கத்தக்கது.

இக்கொடிய "கள்ளுண்ணல்" என்னும் பழக்கமானது பண்டைக்காலத்தில், பகுத்தறிவென்பது சிறிதுமில்லாத பாமரமானிடரிடத்துப் பதுங்கியிருந்தது. இக்காலத்திலோ அரசநீதியால் அமைவுறக் கல்விகற்றுச் சிந்தை பொலிவுறும் பூமான்களிடத்தும் பொருந்தியிருப்பது அந்தோ பரிதாபம்! பரிதாபம் !! மிகப்பரிதாபம் !!!

நற்குடிப்பிறந்து நலனுறுகல்வி சிக்கறக்கற்றுச் சிறந்துவிளங்கிய திருவாளர்களே! இக்கட்குடி உங்களை யெவ்விதங் கவர்ந்துகொண்டது? வேற்று மக்களைச்சார்ந்த சேர்க்கைப்பழக்கத்தால் இதுநேர்ந்ததா? அன்றித் தற்காலத்துத் தங்கிய நாகரீகம் இதிற்புகுத்தியதா? அன்றிக் கலிகாலத்தின் கொடுமை யதிகரிப்ப உங்கள் சிந்தை யியற்கையாகவே இதன்பால் சென்றதோ? எவ்வகையாலோ நீங்கள் கட்குடியென்னுங் கடியவிடமதை யுட்கொளலானீர்கள்.

கள்ளருந்துஞ் செல்வர்காள்! 'இக்காரணத்தால் எம்மை யணுகியது இக்கொடிய கட்குடி' யென்று எடுத்துக்காட்ட நீங்கள் நாணுவீர்கள்; அதனுல் நாமே இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து ஒரு தீர்மானஞ் செய்வோம்:—இதைப்பற்றிச் சிந்திக்குமிடத்து இது செயற்கையா லேற்பட்டதேயன்றி யியற்கையாலானதல்லவென்பது நன்குவிளங்குகின்றது. கெட்டசேர்க்கையால் கெட்ட குணங்கள் உண்டாவது இயற்கை. இதனுலேயே,

" தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே—தீயார்
குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே அவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது "

என்று ஔவையாரும் கூறியுள்ளார். இன்னும் தீயாரைச்சேர்ந்த நல்லோருந் தீயகாரியங்களை அஞ்சாது செய்வாரென்பதை இராமாயணம் இலங்கை யெரியூட்டு படலத்தில், அரக்கர் மாளிகையைப்பற்றிய தீ, ஆங்குள்ள கள்ளையும், சுள்ளையும் அஞ்சாது உட்கொண்டது என்று கூறியதனுல், செம்மொழி பகர்ந்த கம்பரும் விளக்கியுள்ளார். இதை யனுசரித்து "பன்றியோடுசேர்ந்த கன்றும் மலந் தின்னும்" என்ற பழமொழியும் வழங்கி வருகின்றது. இவ்வாறு செயற்கையினுலேற்படும் குடியினுலுண்டாகு மிழிவு மிகவும் அருவருக்கத் தக்கது.

கள்ளுண்ணுமொருவன், தான் கள்ளுண்ணுக்காலத்தில், கள்ளுண்டு களித்து அதனுலே தன் பெருமை குறைந்து துன்புடைமுகத்தனுய்த் துஞ்சினவன்போல மயங்கி, மானமிழந்து, மதியிழந்து, எல்லோரு மிகழத்திரியுமொருவனைக்காணின் அதன் இழிவு, தானே புலப்படும். அவன் தன் மனதில் அதை நினைத்தேனும், குடியை அடியோடு விட்டுவிடாமல் அந்தோ! பின்னர்த் தானுங் குடித்துத் தன் மனைவிக்கும் வாங்கிக்கொண்டு போகின்றுன்; அவளும் குடிக்கின்றுள். பின் அவனும் அவன் மனையாளும் தலைவிரித்தாடுகிறுர்கள். இதை என்னென்று சொல்லுவது! இதனிழிவை பொய்யாமொழிப் புலவரும்,

"கள்ளுண்ணுப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு"

"துஞ்சினுர் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்"

"கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்"

என்னும் செய்யுட்களால் விளக்கியிருக்கிருர். வைத்திய நூல்களிலும் கள்ளுண்டலின் கெடுதி கூறப்படுகின்றது.

"பாதமதி லேதிமிரும் பாண்டொடுசோ கைபருக்கள்
வாதபித் தம்கிராணி வன்கரப்பன்—பேதியிவை
பொங்கி யதிகரிக்கும் புத்திகெடு மேகமுண்டாம்
தங்குமது விற்கெனவே சாற்று"

என்னும் வைத்தியச் செய்யுளால், மது வருந்துதலின் கெடுதிகளை நன்குணரலாம். இவ்வாறு மதுவிஞல் வேறுபல கெடுதிகளை அடைவதோடு இப்பிணிகளின் வாயகப்பட்டு, மனிதர் வருந்திஞல், அவர்கள் எடுத்த மானிடப்பிறவியின்பயனை எவ்விதமடையக்கூடும்? இன்னும் குடியிஞல் எவ்வளவோ மானக்கேடும் நேர்கின்றது. அந்தோ! கள்ளுண்டுமயங்கி, வரையறுத்த காலந்தாழ்த்த சுக்கிரீவன் கருணையங்கடலாம் ஸ்ரீராமபிரானைக்கண்டு தொழ நாணிநின்ற நிலை எவரே யறியாதார்? பலவாந்துன்பம் மிகவுள கட்குடிக்கென்பது இராமாயணம் கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருப்பதாலும் குடியிஞல் துன்பமுண்டாகுமென்பதை யுணரலாம்.

பஞ்சமாபாதகங்களாகிய காதல், கவருடல், கள்ளுண்டல், பொய்ம்மொழிதல், ஈதல் மறுத்தல் என்பவற்றுள் நடுவில் விளங்கும் கள்ளுண்ணல் ஏனைய நான்கையும் உண்டாக்குமென்பது பெரியோரால் கூறப்படுகின்றது. அதன்படி கள்ளுண்டவொருவன் காதல், கவருடல், பொய்ம்மொழிதல், ஈதல் மறுத்தல் என்னும் ஏனைய நான்கு குற்றங்களையும் செய்தே தீருவான்.

மாபாதகங்களையும், கட்குடித்த வொருவன் அடைகிருனென்ற கருத்தைக்கொண்டே, எந்நூலினுஞ் சிறந்துவிளங்கும் நன்னூலின்கண் அந்நூலாசிரியராகிய பவணந்திமுனிவர், மாணுக்கரது இயல்புகூறுமிடத்து,

"களி மடி மானி..
....................பகரார் நூலே" என்ற சூத்திரத்தில் "களி" என்னும் கட்குடிப்பவன் பெயரை முதன்மையாக வெடுத்தார். இன்னும் உலகில், அன்பே சிறந்ததென்றும், "அன்பே சிவம்", "அன்பின் மயமே கடவுள்" என்றும் அவ்வன்பின்மயமாகிய அவனடி சாருதலே மானிடப்பிறவியின் பயனென்றும் ஆங்காங்குப் பல பல விடங்களிலும் பெரியார் வரைந்துள்ளார்கள். அப்படியிருந்தும் கள்ளுண்டவொருவன் களிப்பால் அன்பினை யொழித்து அந்தோ! மனைவி மக்களையும், மற்றுஞ் சிலரையும் நினைவு தடுமாறி நின்று

கத்தியால் குத்தியும், வெட்டியும் கொலைபுரிகின்றனன். இவற்றை யுற்றுநோக்குங்கால் மதுவுண்பான் மனிதவகுப்பைச் சார்ந்தவனல்லவென்பது விளங்கும். இன்னும் குடிப்பழக்கம் செய்யும் கொடுமைகளோ எண்ணில;

"அறிவை யழிக்குஞ் செயலழிக்கு மழியா மானந் தனையழிக்குஞ்
செறியு மறிஞர் மதியாத செருக்கை விளைக்கு மீன்றாளு
முறியும் வெறுப்பு மிகவிளைக்கு முனிவு விளைக்கும் பகையஞ்சாக்
குறிகள் விளைக்கு நகைவிளைக்குங் கொள்ளேல் கள்ளுண் டலைமைந்தா"

என்ற செய்யுளிற் கூறியவற்றையெல்லாம் அது உண்டாக்கும்.

செந்தமிழ்ச் செல்வர்காள்! பொருளைக் கொடுத்து மதுவருந்திச் சுகமிழந்து, பொறுமைநீங்கி, போர்தொடுத்து, அவயவங்களில் சில இழந்து, அன்னை, பிதா பகரு மொழியையும் இகழ்ந்தவராய், கொதிக்குஞ் சிந்தையுடையவராய், கைக்கொள்ளும் மானம் முதல் பொருள்கள் இழந்தவராய்த் திரிவோர் அறிஞரால் புறக்கணிக்கப்படுவர். ஆதலின், நண்பர்காள்! அரவின் வாயிலகப்பட்ட தேரைபோலவும், ஆலைவாயகப்பட்ட கரும்புபோலவும், கடன் துன்பத்திற் சிக்கியவர்போலவும், "கள்" வாய்ப்பட்டுக் கலங்கி வாடாது, சிந்தைதெளிந்து, அறத்தின்வழி நடந்து, அன்புடையீராய் நல்வழியில் பொருள் பலவீட்டி, புவியில் சிறந்து விளங்கி வாழ்வீராக. எடுத்ததேகம் துணையாக அதன்கண் தங்கிய "ஜீவாத்மா" வென்னும் தனிப்பொருளைச் சேர்க்குமிடமறிந்து சேர்ப்பிக்கவேண்டுமானால் கட் குடியைக் கனவிலும் நினையாதீர்கள். அன்புடையீர்! "கள்ளுண்ணாமை" என்னும் கடியரணுள் நின்று கவலையற்று வாழவே நான் இக்கட்டுரையை எழுதியுள்ளேன். என் நண்பர் பலரும் குற்றம் நீக்கிக் குணங்கொண்டு உவகையடையுமாறு வேண்டுகிறேன்.

R. இராமசுவாமி, மாணவன்.

பொறுமை முதலியவற்றின் பயன்.

கோபம் குடிகெடுக்கும். அதையுடையவன் அழிவான். அவனுக்குத் தான் செய்வது எப்படிப்பட்டது என்று தெரியாது. தீமையை உண்டு பண்ணும் ஒருவகை வெறியே கோபம். கோபத்தில் ஒன்றைப் பேசிவிட்டுப் பின் வருந்துவோர் பலர். தரையி லடிப்பவன் கை தப்பாது தரையிற்பட்டு அந்தக் கைக்கே துன்பங் கொடுப்பதுபோல கோபமும் தன்னை யுடையவனைத் துன்புறுத்திக் கெடுத்தேவிடும். அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் கெடுவர். ஆதலால் ஒருவன் தனக்குப் பழிபாவம் வேண்டாம் என்று தன்னைக் காத்துக்கொள்ளவேண்டுமாயின் கோபத்தை யடக்கி அகற்றிவிடவேண்டும். கோபிக்கிறவனிடம் மகிழ்ச்சியும் சிரிப்பும் காணல் முடியாது. ஒருவன், தன்னிலும் மேலான செல்வம், பலம் உடையவர்களிடம் கோபம் காட்டினால் அதன் தீயபயனை உடனே அவர்களின் பகைமையினால் அடைந்துவிடுவான். கீழானவர்களிடம் கோபித்தால் பழியும் பாவமும் அடைந்து தெய்வத்தால் தீமை அடைவது ஒருதலை. ஆகையால் பிறர் நமக்குத் தீமை செய்தாலும்

நாம் கோபப்படாமல் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தால், கடவுள் அத்தீமைசெய்தாரைத் தண்டித்து நம்மைக் காப்பாற்றுவார்; நாம் பகை அடையமாட்டோம்; நம் காரியத்துக்கு ஒரு இடையூறும் ஏற்படாது; மேலும் மேலும் நாம் விருத்திக்கு வருவோம்.

'பொறுத்தார் பூமியாள்வர்' என்பது பழமொழி. யார் என்ன சொன்னுலும், எத்தீமை செய்தாலும் நாம் பொறுத்துக்கொண்டு நம் காரியத்தில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருப்பது நல்லது. பொறுமை உள்ளவனுக்குப் பகைமையும் தீங்கும் கிடையா. யாவரும் நல்லவன் என்று அவனைப் புகழ்வர். பிறர் அடையும் உயர்வைக்கண்டு நாம் மனமெரியக்கூடாது. அங்ஙனம் பொருமைப்படுகிறவன் குடியுடன் கெடுவான். குறுகிய அறிவுள்ள மூடன்தான் பிறர்வாழ்வு கண்டு பொருது வருந்துவான். யாருடைய பொருளுக்கும் நாம் ஆசைப்படக்கூடாது. ஆயிரம் வருவதாக இருந்தாலும் பிறர் பொருள் நமக்கு வேண்டியதில்லை. நம்முடைய காசு ஒன்றுக்குப் பிறனுடைய காசு ஆயிரமும் ஈடாகாது. ஆசைதான் மனிதர் வாழ்வைக் கெடுத்து அவர்களைத் தீயவழியில் செலுத்துகிறது.

ஒருவன் எல்லோரிடத்தும் அன்பாக இருந்தால் அவன் செய்வதும் சொல்வதும் குற்றமாகத் தோன்ரு. இன்பமும் அறமும் அன்பினுல் அடையலாம். பிறர் துன்பங் கண்டவிடத்துப் பார்த்திராது தன் துயரம்போல் நினைத்து அகற்றும் அருளுடைமை அவ்வன்பின் முதிர்ச்சியால் உண்டாகும்.

ஆதிநாதன்.

வைணவப் பகுதி.

ஸ்ரீ ஆண்டாள்.

ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவை அன்போடு வழிபட்டவர் பொய்கையார் முதலிய பன்னிருவராவர். அப்பன்னிருவரும், உலகத்திலுள்ள பொருள்களிடத்துப் பற்றுக்கொள்ளாது, பக்தர்க்கெளியனுகி விளங்கும் பரந்தாமனிடத்துப் பக்திகொண்டு வாழ்ந்தனர். அவர்கள் வேறெவற்றிலும் நினைப்பின்றித் தம்மிடத்துப் பெருகிய பக்தியென்னும் பிரவாகத்திலேயே ஆழ்ந்து படிந்திருந்தனர். அங்ஙனம், பகவத்குணுனுபவத்தில் ஆழ்ந்திருந்தகாரணத்தால் ஆழ்வார்கள் என்றழைக்கப்பட்டார்கள். ஸ்ரீ ஆண்டாளும், ஆழ்வார்கள் பன்னிருவருள்ளும் ஒருத்தியாவாள். அவதாரகாலந்தொடங்கியே யெம்பெருமானிடத்து மிகுதியும் பக்திசெலுத்திவந்த ஆண்டாள், "இன நலம் எல்லாப் புகழுந் தரும்" (குறள்-457) என்னும் பெரியார்கூற்று உண்மையாக, தன் தந்தையின் மேம்பட்டவொழுக்கத்தால், தனக்கும் வயது ஏறவேற ஞானமும் பக்தியும் வளரப்பெற்று ஏனைய ஆழ்வார்களினும் சிறந்துவிளங்கினமையால் "ஆழ்வார்கள் தஞ்செயலை விஞ்சி நிற்குந் தன்மையள்" (உபதேசரத்தினமாலை) என்று மணவாள

மாமுனிகளால் புகழப்பட்டாள். ஆண்டாள் தன் சிறந்த அறிவால் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் வடபெருங் கோயிலுடையானையே தனக்கு மணாளனாக வரித்து மணந்தனள். அவள் சரிதை வருமாறு:-

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர், திருமால் அர்ச்சாவதாரரூபியாய் எழுந்தருளியிருக்கின்றனவும், ஆழ்வார்கள் பாடல்பெற்றனவுமாகிய திருப்பதிகள் நூற்றெட்டனுள்ளும் பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகள் பதினெட்டனுள் ஒன்றாகும். இந்த க்ஷேத்திரம் ஸ்ரீ பெரியாழ்வார், ஸ்ரீ ஆண்டாள் ஆகிய இவர்தம்மால் மங்களாசாசனம் செய்யப்பெற்றது. இவ்வில்லிபுத்தூரில் பெரியாழ்வார் கருடாம்சராய் வேயர்குலத்தில் பதுமையாருக்கும் முகுந்தாசார்யாருக்கும் புத்திரராய் அவதரித்தருளினர். அங்ஙனம் அவதரித்த அவர் வடபெருங்கோயிலுடையான் திருவருளால், அப்பெருமானுக்கு பக்தியுடன் தொண்டுபுரிதலே தமக்குச் சிறந்த பேறாவதென்றுணர்ந்தார். கம்சனுக்கு மாலைகட்டி யுதவும் தொழிலை மேற்கொண்டவராகிய ஸ்ரீ மாலாகாரரிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சென்று மாலையொன்றை விரும்பி வாங்கித் தரித்துக்கொண்டதை நம் பெரியாழ்வார் ஆராய்ந்து, மாலாகாரர் இருந்த இடந் தேடிச்சென்று மாலையேற்ற திருமாலுக்கு மாலைகட்டிச் சாத்துதலே மிகவும் உகந்த கைங்கரியமாகும் என்று துணிந்தார். அங்ஙனம் துணிந்த அவர், தம் கைங்கரியத்திற்குப் போதுமான மலரை நாளும் பெறுதற்குத் திருநந்தவனம் ஒன்றமைத்தார். அந்நந்தவனத்தில் பல்வகை மலர்களைத்தரும் செடி கொடிகள் செழித்து வளர்ந்தன. ஆழ்வார், ஒருநாள் தாம் மிக்க கவனத்துடன் பாதுகாத்துவரும் அந்நந்தவனத்தில் திருத்துழாய்ப்பாத்தி யமைத்தலை விரும்பிக் கையிற் களைக் கொட்டு ஒன்று தாங்கி மண்ணைக்கிளறினார். அப்போது ஆங்குப் பூமியிலிருந்து ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியின் அம்சமாக அழகே யுருவாகக்கொண்ட குழந்தையொன்று தம் கண்களும் மனமும் குளிரத் தம் முன்பு தோன்றக் கண்டார். காணலும் ஆழ்வார் மிகப் பேருவகைகொண்டு அக்குழந்தையை மலரெனத் தம் கைம்மலரிற்றாங்கி "இக்குழந்தை திருமகளோ? அன்றி நிலமகளோ" என ஆனந்தமுற்று நின்றார். அதுபொழுது ஆகாசவாணி அவரைநோக்கி "ஆழ்வாரே! ஆதியில் திருமால் வராக அவதாரமாய் அவனியை மருப்பிற் றாங்கி நின்றபொழுது பூமிப்பிராட்டியார், அம்மூர்த்தியை வணங்கித் துதித்து 'உமக்கு இனியராவார் யாவர்?' எனக் கேட்டலும், திருமால், 'மாறாத அன்புடன் எனக்குப் பாமாலை பூமாலை செய்தளிப்பவரே இனியராவார்' என்று சொல்லினர். அதுகேட்டு மகிழ்ந்த பூமிப்பிராட்டி அந்நெறியில் நின்று அவனுக்கு ஆட்பட விரும்பி, அவ்வெண்ணம் நிறைவேற அந்நெறியிலேயே நிற்கும் நீர் தனக்குத் தந்தையாக இக்குழந்தை வடிவம் பெற்று உம்மால் பரிபாலிக்கப்படும் இந்நந்தவனத்தில் வந்து அவதரித்தனள்" என்றது. ஆழ்வார் தாம்கொண்ட உவகை மேலுமதிகமாக ஆகாயவாணி சாற்றியதுகேட்டு மகிழ்ந்து தம்மிருக்கைசென்று செவ்விபெறச் செல்வமெனக் கிடைத்த பெறலருஞ் செல்வக்குழந்தையைப் பெரிதும் பாராட்டி வளர்த்துவந்தார். இக்குழந்தையே ஆண்டாள். (தொடரும்)

N. திருவேங்கடத்தையங்கார்.

வியாபாரப் பகுதி.

வியாபாரமும் ஸ்தலங்களும்.

வாணிபம் பெருகுவதற்கான பல வியாபார முறைகளில் வியாபார ஸ்தலமு மொன்ரும். அனேக வியாபாரிகள் வாணிபஞ்செய்ய, சுத்தமான—நேர்த்தியான சரக்குகளை வைத்திருந்தும், பண்டங்களின் விலை பருவ விலைக்குச் சற்று குறைந்ததாகவே யிருந்தும் வியாபாரமின்றி, சரக்குகளின் உயர்வை யறிந்து வாங்குவாரற்று, தொழிலை விடும் நிலையையும் எய்துகின்றனர். இதற்குப் பல்வேறு காரணங்களிருப்பினும் வியாபாரத்தலங்களின் அமைப்பின் குறையே பெருங்குறையாம். பொதுவில், வியாபார நிலயங்கள் ஜனசந்தடி அதிகமாயுள்ள ஸ்தலங்களி லமைந்திருக்கவேண்டும். கடைகள் சுத்தமாக வெள்ளை தீற்றப்பெற்றுக் காண்போருக்கு அருவருப்பைத் தரக்கூடிய ஒட்டடை புகையாலான அழுக்கு முதலியவை நீக்கப்பெற்றிருக்க வேண்டும். மளிகைப்பண்டங்கள் வியாபாரம் செய்யப்படும் கடைகளாயிருப்பின் அவை ஈ, புழு முதலானவைகளால் ஆபாசமான பார்வையைக் கொடாதவகையில் சாக்குகளிலோ, பெட்டிகளிலோ வரிசையாக அமைக்கப்பெற்றிருத்தல் நலம். தெருப்பக்கத்தில் (வியாபாரமுகத்தில்) வியாபார ஆலயத்தின் பெயரும் ஆங்கு வாணிபத்திற்குத் தயாராயிருக்கும் பண்டங்களின் விவரமும் தீட்டப்பெற்ற பலகைகள் பார்வையாகத் தொங்கவிடப் பெற்றிருக்கவேண்டும். மனிதனுடைய சரீரத்திலுள்ள அவயவங்களில், 'கண்' அதிக நுட்பமான தாகையாலும், கண்டதைக் கண்டவுடனே கவர்ந்து நரம்புகளாகிய தந்தியின் மூலமாக மனதாகிய உரிமையாளனுக்குப் பிரீதியையோ, அதிருப்தியையோ—மற்ற எதையோ வெகு துரிதமாகத் தெரிவித்துவிடுதல் அக்கண்ணின் சுபாவமாகையாலும், வியாபாரஸ்தலங்கள் முதல் முதலாக "கண் பார்வையையே" திருப்திசெய்யுந் தன்மையி லிருக்கவேண்டுதலவசியம். உதாரணமாக ஒருவர் சிற்றுண்டிச்சாலைக்குச் சென்ற மாத்திரத்தில், ஆங்கிருக்கும் பலகாரவகைகளைப் பார்த்தவுடனே, 'அது நன்ருயிருக்கிறது (பார்வை); கொண்டு வாருங்கள் (மனம்) என்கின்ருர். ஆகையால், முதலில் பார்வையைத் திருப்தி செய்துதான் பின்பு வாணிபப்பொருள்களின் உயர்வால் வியாபாரஞ் செய்வோர் மனதைக்கவர முற்படவேண்டுமென்பது இதுவரை விவரிக்கப்பட்டது.

இனி, முதலாளிகளைப்பற்றிச் சிறிது கூறப்புகுவோம். வியாபார ஆலயத்தின் சொந்தக்காரர் இயற்கையாகவே இன்சொல்லின் பெருமைக்கு உரியவரல்லராயினும் வாணிப நிமித்தமாகவாவது நாவிற்கு நயமான சொற்களை ஊட்டிக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் 'அவர் சிடுசிடுத்த மனிதர்—அவர் கடைக்குப் போகவேண்டாம்' என்று ஜனங்கள் கூறிக் கடுமொழி கூறும் சில கடைக்காரர்களைத் தூஷிப்பதை நாம் பலதடவைகளில் கண்

கூடாகக் காண்கிறோம். "இன்சொலாலன்றி இருநீர் வியனுலகம் வன்சொலா லென்று மகிழாதே" என்பதற்கிணங்க வியாபாரஞ் செய்யவந்தவரிடம் ஹித வசனத்தாற்பேசி அவரை மகிழ்வித்து அவர்க்குப் பண்டங்களைக் கொடுத்து 'அவர் கடைக்கே நாம் வழக்கமாகச் செல்லவேண்டும்—அவர் நல்லவர்' என்று பொதுமக்கள் கூறும் வகையில் வியாபாரச் சகடத்தை உருட்டிச் செல்பவரே வியாபார நுட்பந்தெரிந்து விருத்தியடைவார். இத்தன்மையாகவே வியாபார நிலயத்துள்ள சிப்பந்திகளும் நயமாகப் பேசுந் தன்மையுடையவரா யிருக்க வேண்டியதும் முக்கியமாகும். இவ்வித இலக்கணம் பொருந்திய பின்னரே விற்பனையாகுஞ் சரக்குகளின் விலையும், உயர்வும் கருதப்படும்.

வர்த்தகர்கள் பொதுவாக மக்களை ஏமாற்றிக் கொள்ளையடிக்கும் எண்ணமுடையவரா யிருத்தலாகாது. பலர் சரக்குகளில் போலிகளைக் கலந்து, 'நயமான சரக்கு—நேர்த்தியான பண்டம்' என்று சொல்லி விற்றுத் தாம் ஜனங்களை ஏமாற்றிவிட்டதாக நினைப்பர். இவ்வித வியாபாரிகளின் விஷயம் பண்டங்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் வெளிப்பட்டு விடும். அவர் தொழிலும் குன்றல் நேரிடும். வர்த்தகர், 'வியாபாரமென்பது நம்முடைய ஜீவனார்த்தமாகவும், நம்மைச்சார்ந்த பலர் பிழைப்புக்காகவும் ஏற்பட்ட பண்டைக் கொள்வினை, கொடுப்பினை' என்ற நினைவினராயிருத்தல் வேண்டும். இதை யுணர்த்தவே குறைந்தளக்காமையும், அதிக லாபமில்லாமையும் வணிகர்களின் அறமென நூல்களில் விவரிக்கப்பட்டன. வியாபார ஸ்தலத்தின் அமைப்பும், உரிமையாளரின் தன்மையும், பண்டங்களின் பண்பும் இதுவரையில் கூறப்பட்டன.

மேல் நாட்டாருடைய வர்த்தகாலயங்களைக் கவனிப்பின் அவர்களிடம் மேற்கூறிய விஷயங்கள் முற்றும் பொருந்தியிருப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணலாம். வாணிப நிலயங்களுக்கு அவர்கள் பெயர் கொடாமலும், ஆங்குக் கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களை விவரிக்காமலும், வாணிப ஆலயப்பெயர் புனைந்த பலகைகளை அமைக்காமலுமிருப்பதில்லை. ஆலயம் உட்பார்வைக்குச் சிறிதாயிருப்பினும், வெளிப்பார்வைக்கு வெகு ரம்மியமாகத் தோன்றுமாறு கண்களின் சுபாவத்தைத் தெரிந்தே யவர்கள் அதை அமைத்திருக்கின்றனர். கட்டிடத்தினுள்ளே ஒருவர் சென்ற உடனே அவர்களை உபசரித்து, அமரச் செய்து, நயமாகப்பேசி எதையும் வாங்கவேண்டாமென்ற எண்ணமுடையவர்களும் ஏதாவது வாங்கும்படி செய்யுந்தன்மை அவர்களிடத்தில் பொருந்தியிருப்பது நினைக்க வெகு விநோதமானது! சிப்பந்திகள், சென்றவரை உபசரிக்கும் விதத்தையோ நேரில் அனுபவித்தவர்கள் நன்குணர்ந்திருப்பர். சில வியாபார ஸ்தலங்களில் யௌவனஸ்திரீகளும் சாமான்களை எடுத்துக்கொடுத்து, அவற்றின் நயத்தைக்கூறி, விலைபேசி—வாங்கவந்தவர் மனதைக் கவர்ந்துவிடும் வகையில் அதிக சாமார்த்தியசாலிகளாக வர்த்தகரால் அமர்த்தப்பட்டிருக்கின்றனர். இதுவும் ஓர் வியாபாரத் தந்திரமே! மேற் கூறியவை யாவும் பொருந்திய மேல்நாட்டு வியாபாரிகளிடம் (கம்பெனிக்காரர்களிடம்) மயங்கி, ஆங்குச் சரக்குகளை வாங்குவதே கௌரவமென நினைப்பது நம்மிந்தி

யர்களின் சுபாவமாகி விட்டது! இவர்கள் உள்நாட்டு வாணிபத்தை ஆதரிக்க முற்படுவதில்லை! இவர் விரும்புவன படாடோபம்! ஆச்சரியம்! ஆடம்பரம்! இவர்கள் வியாபாரமென்ற அரசரின் மந்திரிகளாயிருக்கும் வரையில் சுவதேச வியாபாரம் எவ்வாறு தலையெடுக்கும்? வியாபாரப் படாடோபங்களைக் கண்டு மயங்கி நம்நாட்டு மக்கள் பிறநாட்டு வியாபாரமாகும் பலாப்பழத்தை மொய்க்கும் ஈக்களாகிவிடுகின்றனர்.

மேற்குறிப்பிட்ட விஷயங்களைக் கண்ணுற்று உள்நாட்டு வியாபாரிகள் கூடியவரையில் தம் ஆலயங்களை மேற்கூறிய நமக்கான வழிகளிற் சீர்திருத்தித் தாய் நாட்டு வாணிபம் பெருகி மலியச்செய்வார்களாக. நாமும் படாடோபத்தைக்கண்டு ஏமாறுது நமது பாரதநாட்டு வாணிபத்தை—வர்த்தகங்களை ஆதரிப்போமாக.

வி. ராஜன், 'தாரகமந்திரம்' கோழிமாநகர்.

மாணவர்பகுதி.

ஆத்திசூடி உதாரணக்கதைகள்.

(309-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

"கடிவது மற."

"கடிவது—(ஒருவரைக்) கோபித்துப் பேசுவதை, மற—(நீ) மறந்துவிடு," என்பது இதன்பொருள்.

உலகத்தில் ஆனந்தத்துடன் வாழவிரும்புவோர் எப்பொழுதும் எவரிடத்தும் இனிய மொழிகளையே பேசவேண்டும். அங்ஙனம் பேசினுல் அவர்க்குப் பலரும் பற்பல நன்மைகளைப் புரிவர்; அவற்றை அவர் அடைதலால் துக்கமேயின்றிச் சுகத்துடன் வாழ்வர். இவ்வித சாந்தத்தன்மையில்லாமல் எவரிடத்தும், எந்நாளினும், எக்காலத்திலும் சினங்கொண்டு பேசுவோர், பலராலும் வெறுக்கப்பட்டு ஆனந்தமிழந்து ஆவியும் ஒழிந்துபோவர். அதனுல் மறு உலகத்திலும் இவர்களுக் கின்பமில்லை. அங்ஙனம் சினமொழியால் தீங்குற்ருர் ஒருவரின் சரிதத்தை இதனடியில் விளக்குவாம்:

ஒரு கிராமத்தில் அழகப்பர் என்ற பெரிய குடித்தனக்காரர் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்குச் சாந்தமென்பதே கிடையாது. அவர், தம்மைச் சார்ந்தவர்களிடத்தில் சிறு குற்றங்காணப்படினும், அதன் பொருட்டும் இரைந்து பேசுவார்; எந்தநாளிலும் அவர் இனியமொழி எவரிடத்தும் கூறியறியார். அவர், மனைவி, மக்கள், மருமக்கள் முதலிய எல்லோரும் அவரைக்கண்டால் நடுங்குவார்கள். அவர் மனைவியிடம், "தாகத்திற்குத் தண்ணீர் கொண்டுவா" என்று சொன்னுல், அவ்வாறு சொல்லி வாய் மூடு முன் தண்ணீர் அவருக்கு முன் வந்துவிடவேண்டும்; வரச் சிறிது தாமதமானுலோ அவருக்கு அடக்க முடியாத கோபம் வந்துவிடும்; அவர் கோபவெறிகொண்டு, இடி முழங்குவது

போல் முழங்கி, "கழுதாய்! இவ்வளவு தாமதமா?" என்று கையினுல் ஓங்கிப் பூமியிலறைவார்; அவருக்குக் கண் சிவந்துவிடும்; மீசைதுடிக்கும்; அந்தக் கோபத்தால் அவர், ஒருநாள் முழுவதும் ஆகாரம் சாப்பிடமாட்டார்.

அவர் இத்தகைய கோபாவேசத்தால் சிறப்புற்றவராய் வாழ்ந்துவருங் காலத்தில் ஒருநாள் காலையில், தம்முடைய மருமகள், பழையசோற்றுக்கு எள்ளுத் தொகையல்செய்து வைக்கவில்லையென்று கோபங்கொண்டு கதறி விட்டு, அவளிடத்தில், "இது தொலையட்டும்; மத்தியானத்துக்கு வெள்ளைப் பூண்டுக் குழம்பு வை" என்று அழுத்தமாகச் சொல்லிவிட்டு வெளியிற் சென்ருர். சென்று பல இடங்களுக்குப்போய்ச் சுற்றித்திரிந்து வெயிலால் வெதுப் பப்பட்டுக் காலையில் உண்டான கோபமுந் தணியாமல் மத்தியானம் பன்னிரண்டுமணிக்கு வெள்ளைப்பூண்டுக்குழம்பு சாப்பிடவேண்டுமென்னும் விருப்பத்துடன் வீட்டிற்குத் திரும்பிவந்தார். அவருடைய மருமகள், அவரின் கோபத்திற்குப் பயந்து, அவர் சொற்படியே வெள்ளைப்பூண்டுக் குழம்பு வைக்கத்தொடங்கி, வெள்ளைப்பூண்டு தேடினுள்; அது வீட்டிலில்லை; கடையில் அதை வாங்கப் பிரயத்தனப்பட்டாள். அங்கே ஒரே கடையிருந்ததாலும், அது நாட்டுப்புறத்துக் கடையாயிருந்ததாலும் அதில் வெள்ளைப்பூண்டு அகப் படவில்லை. அதனுல் அவள் "ஐயோ! அந்த வெறிகொண்ட மாமனுருக்கு நான் என்ன சமாதானம் சொல்லுவேன்" என்று கையை நெரித்தாள். முடிவில், "அகப்படாததற்கு நம்மால் என்ன செய்ய முடியும்? அவர் கோபங் கொண்டால் தரையில் இரண்டு அறை அறைந்து கதறுவார்; வேறு என்ன செய்வார்" என்று வேறு குழம்பு வைத்துக்கொண்டிருந்தாள். அந்தச் சமயத்தில் எரிச்சலோடுவந்த அழகப்பர், கூடத்தில் உட்கார்ந்தார். மருமகள் சாப்பாடு பரிமாறுவதற்கு இலையைக்கொண்டுவந்து அவருக்குமுன் போட்டாள். அப்போது அழகப்பர், மருமகளிடத்தில் "வெள்ளைப்பூண்டுக் குழம்புவைத் தாயா?" என்று கேட்டார். அவள், "இல்லை" என்ருள். உடனே அழகப்பருக்குப் பெருங்கோப முண்டாய்விட்டது; அந்தக்கோபத்துடன் அவர் ஆவென்று வாயைத்திறந்து, "இல்லையா !" என்று இடிபோல் இரைந்து கையால் ஓங்கி நிலத்தில் அறைந்தார். அந்த அறையோடு அவர் வாயிலிருந்து இரத்தம் குபீல் என்று வெளிப்பட்டது; நாவும் கண்ணும் வெளியே வந்துவிட்டன; திடீரென்று அவர் பக்கத்தில் சாய்ந்தார்; அப்பொழுதே அவருடைய உயிரும் போய்விட்டது; அவர் வெள்ளைப்பூண்டுக் குழம்புவைக்கவில்லையென்ற கோபத்தால் விறைத்துப் பிணமாகிவிட்டார். அவருக்குத் திடீரென்று அளவுக்குமிஞ்சிக் கோபமுண்டானதால் இருதயம் வெடித்துவிட்டது; அதனுலேயே இச்சாவுநேர்ந்தது. அவர், கோபத்தால் உயிரைப் போக்கிக்கொண்டதை அக்கம்பக்கத்திலிருந்தவர்கள் உணர்ந்து, "இவனைப்போல் கோபவெறி கொண்ட பைத்தியக்காரனை நாம் எங்கும் கண்டதில்லை; வெள்ளைப்பூண்டுக் குழம்புக்காகவிட்டானே உயிரை! இவன் விவேகமில்லாதவன்" என்று அவன் புத்தியை வெறுத்தார்கள்.

(தொடரும்.) செம்பூர். வீ—ஆறுமுகஞ்சேர்வை.

சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் கவனிக்கவேண்டிய விதிகள்.

நீ உண்மையுள்ளவனாகவும், சுத்தமுள்ளவனாகவும், நம்பிக்கையுள்ளவனாகவும் இரு; கெட்டவார்த்தைகளை உபயோகிக்காதே; கெட்டவர்களுடன் சகவாசம் செய்யாதே; உன் தேகத்தையும், ஆடைகளையும் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்.

வீட்டில் பெற்றோர்களுக்கு உன்னால் கூடியமட்டும் உதவிசெய்து அவர்களைத் திருப்திப்படுத்து. உன் சகோதர சகோதரிகளிடம் பக்ஷமாய் இரு; உனக்குக் கிடைக்கும் நல்ல சாமான்களை அவர்களுக்கும் பங்கிட்டுக்கொடு.

பள்ளிக்கூடத்தில் உபாத்தியாயர்களிடத்தில் மரியாதையாயிரு; உன்னால் கூடியமட்டும் அவர்களுக்கு உதவிசெய்; பள்ளிக்கூடவிதிகளை அனுசரி; மேஜைகளிலும் படிக்கும் புஸ்தகங்களிலும் எழுதாதே; உன் குற்றத்திற்காக மற்றொரு பையன் தண்டனை யடையும்படி செய்யாதே; ஏனென்றால் இது மிகவும் இழிவானகாரியம்.

விளையாட்டில் பிறரை ஏமாற்றாதே; எளிய பையன்களைப் பயமுறுத்தாதே; எல்லோரும் உன்னை விரும்பும்படி நடந்துகொள்; உன் வகுப்புப் பையன்களைப் பார்த்துப் பரிகாசம் செய்யாதே.

தெருவில், உபாத்தியாயர்களைச் சந்திக்கும்போது அவர்கட்கு வந்தனம் செய்; அவர்கள் உனக்குத் திரும்ப ஆசீர்வாதம் செய்வார்கள்; நீ போகும்போது எதிரில் வருபவரோடு மோதிக்கொள்ளாதே; முன்னால் போகிறவர்களைத் தள்ளிக்கொண்டு செல்லாதே; கதவுகளிலும், ஜன்னல்களிலும், நாற்காலி பெஞ்சுகளிலும் எழுதாதே; கடைகள் அருகில் திரிந்துகொண்டு கடைக்காரர்களுக்குத் தொந்தரவு செய்யாதே; அங்கஹீனர்களையும், கிழவர்களையும் ஏளனம் செய்யாதே; இவர்களிடத்திலும் அன்னியர்களிடத்திலும் மரியாதையாய் நடந்துகொள்.

எல்லாவிடங்களிலும், எவரிடத்திலும் அவமரியாதையாக நடக்கக்கூடாது; பெரியோர்களுக்குத் தேவையானவைகளைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கவேண்டும்; அவர்கள் உன்னிடம்வரும் சமயங்களில் நீ உட்கார்ந்திருக்கும் ஆஸனத்தை அவர்களுக்கு அளிக்கவேண்டும்; ஒருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது இடையில் தொந்தரவு செய்யக்கூடாது; உன் காரியங்களைக் கவனித்து அவற்றிலேயே கண்ணும் கருத்துமாயிருக்கவேண்டும்; எந்தக்காரியத்திலும் சுறுசுறுப்பா யிருக்கவேண்டும்; காலதாமதம் கூடாது; கண்டவிடங்களில் எச்சில்துப்பி அசுத்தம் செய்யக்கூடாது; குறிப்பிட்ட இடங்களில் துப்பவேண்டும்.

'தன்னுயிரைப்போல் மன்னுயிரை நினை' என்னும் உத்தமமான நீதியில் மேற்சொன்ன விதிகள் அடங்கி இருக்கின்றன. ஆகையால் மற்றவர்களிடம் நீ நடந்துகொள்ளும்விதத்தைப்பற்றிச் சந்தேகம் வந்தால் "மற்றவர்கள் நம்மிடத்தில் எப்படி நடந்துகொள்ள நாம் விரும்புவோம்" என்னும் கேள்வி

யைப் பிறப்பித்து அதற்கு உனது மனம் என்னபதில் சொல்கிறதோ அதன் படி நீயும் நடக்கவேண்டும்.

சோம்பல், "என்னை விரும்புவோரை நான் கல்வி கற்கவிடேன்; நித்திரை கொள்ளும்படி செய்து அவர்களின் ஆயுளைக் குறைத்துவிடுவேன்; என்னை யனுசரிக்கும் வாலிபனைக் கிழவனுக்குவேன்; சரீரப்பிரயாசை யெடுத்துக் கொள்ளாமல் கொட்டாவி விட்டுக்கொண்டு நிழலிலிருக்கும்படி செய்துவிடு வேன்; சம்பாத்தியம் செய்யாமல் பட்டினியா யிருக்கும்படி செய்துவிடுவேன்; பசி பொறுக்காமல் இழிவான யாசகத்தைக் கைக்கொள்ளும்படி செய்வேன்; என்னுல் கெட்டவர்கள் கோடி கோடி; அவர்களை விவரிக்க என்னுல் முடி யாது" என்றுசொல்லுகிறது. ஆதலின் சுறுசுறுப்பை அடைந்தவர்களே எதி லும் ஜெயம் பெற்றவர்களாவார்கள்.

சா. கா. முஹம்மது ஷரீபுராவுத்தர், திருபுவனம்.

கைத்தொழிற்பகுதி.

ஜரிகை செய்யும் வகை.

ஜரிகை என்பது பட்டுக்கதிரில் சுற்றப்பட்ட பளபளப்பான இரண்டு உருளை களில் சமனுக அமைக்கப்பெற்ற அதிக மெலினமான பொன் கம்பி யால் செய்யப்படும் ஒருவிதநூல். இந்தியநாட்டில் உற்பத்தியாகும் ஜரிகை அநேகமாக மெல்லிய வெள்ளிக்கம்பியின்மேல் பொன்முலாம் பூசப்பெற்றுச் செய்யப்படுகின்றது. ஆனுல் மேனுடுகளிலோ கலப்பில்லாத சுத்தமான வெள்ளிக் கம்பிகளைக்கொண்டு ஜரிகை செய்யப்படுகின்றது. உயர்ந்த சீமை ஜரிகை இருபத்தைந்திற்கு ஒன்றுவீதம் செம்புகலந்த வெள்ளிக்கம்பிகளின் மேல் அழுத்தமான தங்கப்பூச்சுக் கொடுத்துச் செய்யப்படுகின்றது. மேனுட்டு ஜரிகை வேலைக்காரர்கள் பலவிதமான முறைகளைக் கையாளுகின்றனர்.

அவர்கள் அநேகமாக அறுபது எடை வெள்ளிக்கு ஒரு எடை செம் பைக் கலக்கின்றனர். தாமிரங்கலந்த வெள்ளியாலோ, அல்லது சுத்தவெள்ளி யாலோ செய்யப்படும் ஜரிகைக்கு, வெள்ளியை முதலில் ஒன்றரை அங்குலம் குறுக்களவுள்ள கட்டையாகச் செய்துகொள்ளுகின்றனர். பின்பு இந்த வெள் ளிக்கட்டையை உலையிலிட்டுக் காய்ச்சி ஒழுங்குபடுத்தி இதற்கு மெருகிட்டுத் தங்கமுலாம் பூசுகின்றனர். தங்கமுலாம் பூசப்பட்ட குச்சி பிறகு உலையில் பழுக் கக் காய்ச்சப்படுவதால் தங்கமுலாம் வெள்ளியில் திடமாகக் கலந்து சுத்த ஸ்வர்ணநிறத்தைத் தருகின்றது. இவ்விதம் காய்ச்சப்பட்ட கோலின்மேல் மெழுகைப்பூசி, மிக்க சிறிய துவாரங்களுள்ள இரும்புத்தகடுகளின் உதவி

யால் கம்பிகளாக்கப்படுகின்றது. இத்தகைய கம்பிகள் அடிக்கடி காய்ச்சப் படவேண்டும். இது மிகவும் சாமார்த்தியமாகச் செய்யப்படவேண்டிய வேலை. கம்பியாக்கப்படும் சமயத்தில் ஏதேனும் தவறுதல்களேற்பட்டால் அவ்வெள்ளிக்கட்டையின்மீது பூசப்பட்டிருக்கும் தங்கம் அழிந்துபோய் விடும். இதுபோன்ற கம்பிகள் ஒரு இராத்தல் எடையுள்ள வெள்ளிக்கட்டை யால் இரண்டாயிரம்முதல் இரண்டாயிரத்தெண்ணூறு அடி நீளம் வரை செய்யப்படும்; அதிக மெல்லிய கம்பிகள் நாலாயிரம் அடிவரையிலும் செய் யப்படும். அதிக மெல்லிய கம்பிகள், வைரம், சிவப்புபோன்ற கற்களில் வெகு நயமாகப் போடப்பட்ட சிறு துவாரங்களின் வழியாக இழுக்கப்படும். சுவர்ணநிறமான இக்கம்பி பின்பு பளபளப்பான உருக்கு உருளைகளினுதவி யால் சமனுக்க (தட்டையாக்க)ப் படுகின்றது. பிறகு பட்டையான இக்கம்பி மஞ்சள் அல்லது செம்பீத நிறமுள்ள பட்டுநூலின்மேல் அப்பட்டு இழை புலப் படாவண்ணம் சுற்றப்பட்டு நூற்கும் இயந்திரத்தின் உதவியால் முருக்கப் படும். இவ்விதமாக ஜரிகை முடிவடைகின்றது. மிகவும் உயர்ந்த ஜரிகை கலப்பிலோ, அல்லது சுத்த வெள்ளியிலோ பவுண்டுக்குப் பன்னிரண்டு பென்னி வீதம் தங்கமுலாம் தரப்பட்டுச் செய்யப்படுகின்றது; மட்டமான ஜரிகை நூலிற்கு, பவுண்டுக்கு இரண்டு பென்னி எடை வீதம் உள்ள பொன் கலக்கப்படுகின்றது. அதிக மட்டமான ஜரிகை மிக இலேசான வெள்ளி முலாம்பெற்று, அதன்மேல் பின்னும் குறைவான தங்கம் பூசப்பட்ட செம் புக் கம்பிகளாலாக்கப்படுகின்றது; இது செய்யப்படும் முறையில் இத் தொழி லாளர் 3000 சதுர அங்குலமுள்ள தகட்டிற்கு இரண்டு குன்றிமணி எடை யுள்ள தங்கத்தை உபயோகிக்கின்றனர். இவ்வித மட்டமான ஜரிகைகளுக்குப் பட்டிற்குப்பதிலாக, பருத்திநூலையே உபயோகிப்பது வழக்கம். தங்கமுலாம் பூசப்படாதிருத்தலே தங்க ஜரிகைக்கும் வெள்ளி ஜரிகைக்குமுள்ள பேதம். வஸ்திரங்களுக்கு உயர்ந்த ஜரிகையை உபயோகித்தால் ஆடை உறுதியாகவும், சுருக்கந்தராமலும் நீடித்தகாலம் நிற்கும். ஜரிகைக்கான கம்பிகளில் கலக்கப் படும் தங்கத்தின் எடை குறையக்குறைய அவை ஒன்றுபடாது சின்னபின்ன மாகிவிடும். வஸ்திரம் முதலானவற்றிற்கு உபயோகப்படும் ஜரிகைக்குத் தங் கம் அதிகமாகக் கலக்கப்படும் நூல்களே பொருத்தமாம். மற்றைய சிங்கார வேலைகளுக்கு உபயோகப்படும் ஜரிகை மட்டமானது. கலப்பு அதிக மில் லாது சுத்தமாகச் செய்யப்படும் ஜரிகையே உயர்ந்தது. (இண்டஸ்டிரி).

தோல் பதனிடுதல்.

இனி, மிருகங்களின் தோலைப் பதனிடும் முறையைச் சற்று ஆராய்வோம்:

மிருகங்களின் தோல்கள் அவற்றின் சரீரத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டபின்பு குளிர்ச்சியான இடங்களில் வைக்கப்பட்டால் அவை உருமாறி நாற்றத்தை யுண்டுபண்ணிவிடும்: உஷ்ணம் படுமாறு வைக்கப்படின் அவை சுரசுரப்புடன் எவ்விதத்திலும் உபயோகமற்றனவாகிவிடுகின்றன. தோலானது துர்நாற்றம் வீசாதிருக்கவும், ஜனங்களின் உபயோகத்திற்குப் பயன்படுமாறிருக்கவுமே

பதனிடப்படுகின்றது. பதனிடும்விதங்கள் பல வேறுபாடுகளுடன் தொழிலாளிகளா லனுசரிக்கப்பட்டுவரினும் தோலின் முதலுருவம் மாறச்செய்தலே அம்முறைகளின் ஆரம்ப நிலை. பதனிடுவதால் மட்டுமே தோலானது நன்னிலையை யடைந்துவிடுவதாக நினைத்தலாகாது. அசுத்தங்கள் நீக்கப்பட்ட தோல் பின்னர் பள பளப்பாகச் செய்யப்படும் முறைகளாலேயே உபயோகிக்கத்தக்க நேர்த்தியான நிலையை யடைகின்றது.

தோல் இரண்டு அடுக்குகளாக அமைந்திருக்கின்றது. அதன் மேல்பாகத்திற்கு எபிடர்மிஸ் (Epidermis) என்றும், கீழ் பாகத்திற்கு டெர்மா (Derma) என்றும் பெயர். தோல் பதனிடுவதற்கு முன்பு அதன் மேல்பாகம் நீக்கப்பட்டு டெர்மா என்னும் உள்தோலே பாடஞ் செய்யப்படுகின்றது. இந்த டெர்மா என்னுந் தோல் நார்போன்றிருக்கும்.

(தொடரும்.) ஸ்ரீதரன்: திரிசிரபுரம்.

தெய்வவணக்கப் பகுதி.

கடவுள் வழிபாடு.

(317-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இம்மானத பூசையானது பல்வகைப்பட்ட உலகவிஷயங்களில் நுழைந்து தத்தளிப்போர்க்கு மனவலியில்லாமையின் எவ்வாற்றானுங் கூடாதாகையால், அவர்கள் தம் மனத்தைத் தூய்மைப்படுத்தும் பொருட்டுக் கோயில்கட்குச் செல்லுதல் இன்றியமையாதது. இதனாற் பிறர் செல்லலாகாது என்று எண்ணற்க. "ஆலயந் தொழுவது சாலவு நன்று" என மேலோர் கூறினமையின் திருக்கோயில் சூழ்வது எல்லார்க்கும் இன்றியமையாததே. ஆயினும், உலகவிடயங்களிற் கட்டுப்பட்டார் சூழார் என்பது தோன்ற அவரை விதந்தெடுத்துக் கூறினோம். திருக்கோயில் சூழுமிடத்தும் வழிபடுமுறைமை வழாது சூழ்தல் வேண்டும். முத்தி யெய்துதற்குப் பலவழிகளுளவேனும் பக்தி இன்றியமையாததென்க. ஏனெனில், பக்தி ஒன்றுமே கடைத்தேற்றுமாகலின், யோகம், ஞானம் முதலியன வெல்லாம் எளியவல்லாதனவாயிருப்பதன்றிப் பத்தியில்லாதார்க்குக் கூடாதனவுமாம். ஆகையால், பக்தியையே உற்ற துணையாகக்கொள்ளுதல் வேண்டும். அதற்குத் திருக்கோயில் சூழ்தல் இன்றியமையாதது. சிலர் திருக்கோயில் சூழ்வது பொழுதுபோக்கிற்கேயெனக்கொண்டு தம்மை மிகவும் அழகுபடுத்திப் பல ஆடம்பரங்களுடன் செல்கின்றனர். அவர் தம் மனம் பல் வேறு விடயங்களில் நுழைந்து மதயானைபோலு மோடுகின்றது. இத்தகையார் திருக்கோயில் சூழ்ந்து என்ன பயனைப் பெறுவர்? திருக்கோயில் புகுமுன் தமது மனத்தை ஒன்றுபடுத்தித் தெய்வ நம்பிக்கையோடு இருத்தல் வேண்டும். மனம் நன்றாய் அடங்கிய பின்னர்க் கோயிலினுட் புகுதல்வேண்டும். புகுந்தபின் மனத்தைச் சிதறவிடாமல் தெய்வசிந்தனையிலேயே நிறுத்துதல் வேண்டும். தெய்வ வடிவைக் கண்டதும் மிக அன்புற்று வணங்கி மகிழ்தல் வேண்டும். அப்போழ்து இறைவனை நினைத்தலினின்றும் மனத்தை வேறுபடுத்துத் தமது வேண்டுகோட்களைக் கூறலாகாது. தமது வேண்டுகோளை முடித்ததற்பொருட்டுக் கடவுளை வழிபடுவது பெரும்பயன் தருவதன்று. அவ்வேண்டுகோளை

முடிக்குமளவே அது பயன்படுவது; மனத்தூய்மைக்கு அது எவ்வாற்ருனுங் காரணமாகாது. சிலர், ஆன்ருேர் புத்திரப்பேறு முதலியவற்றை யுன்னிக் கடவுள் வழிபாடு ஆற்றியது முண்டெனில், அவர்களெல்லாரும் மெய்ப்பக்தி யுடையராய் ஒவ்வோர் நன்மையைக் கருதி அவ்வாறு செய்தாரென்க. ஆயினும், பயனைக் கருதாமற் செய்யும் வழிபாடே மேன்மை யுடைத்தாம்.

நிற்கச், சிலர் திருக்கோயிலிற் சென்று வழிபடுதல் வீணேயென்றும், ஆண்டுக் கடவுளில்லையென்றும், ஆண்டிருப்பது உயிரற்ற உருவமேயென்றும் கூறிப் பழிப்பாருமுளர். அவர்கூற்றை மறுத்தற்குக் கூடுமெனினும், ஈண்டு அவற்றைக் கூறப்புகின் இலக்கண முறைமை பிறழுமாகலின், விடுத்தனம். அறிவுடையோர் உண்மை உணர்ந்துகொள்வார்களன்ருே? வீணே பழிப்பவர்கள் உண்மை உணர்ந்தாரைக் கேட்டுத் தம் மனமாசை அகற்றிக் கொள்வார்களாக. ஒவ்வோர் காரணத்தைக்கொண்டு பிறமதங்களைப் பழிக்கப் புகுவார் எவ்வாற்ருனும் அறிவிலிகளேயாவர் என்பதை யாம் எடுத்துக் கூறுவதேன்?

கடவுள் வழிபாடு ஆற்றுவார்க்கு, அடியார் பிறரையும் வழிபடும் ஆற்றல் வேண்டும். சிலர், "யாம் கடவுளைமட்டுமே வழிபடுவேம்; பிறரை யாம் பொருளெனக் கருதேம்" என்கின்றனர். பிறரைப் பொருள் என்று கருதாவிடினும் அடியார்கள் மனத்தூய்மை உடையவர்களும் அன்பர்களுமாகலின், அவர்களையும் ஏற்றவாறு வழிபடுதல் வேண்டுமென்க. வீண்செருக்கு முதலியன கடவுள் வழிபாட்டிற்கு மாறுபாடாயுள்ளனவாகையால் அவற்றை முற்றிலு நீக்கல் வேண்டும். "அவனன்றி யோரணுவும் அசையாது" என்று ஆன்ருேர் கூறியுள்ளாராகையால், உலக நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் இறைவனது செயலே யெனக்கொண்டொழுகுவார்க்கு வீண்செருக்கு முதலியன உண்டாகா. அவர்கள் உலகமயக்கத்திற் சிக்குண்ணுது இறைவனை மிக்க அன்போடு வழிபடுவர். இறைவன்மாட்டுச் செலுத்தப்படும் அன்பு சிறிதேயாயினும் பெரும்பயன் விளைக்கும்.

"மங்கையர்கள் போகமிசை வைத்திருக்கு மாசைதனைப்
பங்குசெய்து நூற்றிலொரு பங்கெடுத்துக்—கங்கையணி
வேணியரன் பாதார விந்தத்தில் வைத்தக்கால்
காணலாம் காணுக் கதி."

இராமசுப்பிரமணிய நாவலர்.

வைத்தியப் பகுதி.

வைத்தியக் குறிப்பு.

நமது முன்னோர்கள், அனேக ஆண்டுகளுக்கு முன்னுலேயே, சரீரதத்துவங்களை நிருபித்து, அவைகளின் பாகுபாடுகளினுல், புசித்தல், நினைத்தல், ஸ்பரிசித்தல் முதலியவைகளின்மூலம் உண்டாகும் சகல வியாதிகளையும், அவற்றின் சிகிச்சைகளையும் விஸ்தாரமாகப் பல மாதிரிகளில் சொல்லி வைத்திருக்கின்ருர்கள். தற்காலத்தில் உலகமெங்கும் பரவியிருக்கும் க்ஷீண ரோகமென்னும் க்ஷய வியாதியானது எக்காலத்திலும் இருந்திருப்பதாய்த் தெரிய வருகின்றது. தற்காலத்தில் சகல தேசத்திய வைத்திய நிபுணர்களும் மேல்சொல்லிய வியாதிக்குச் சிகிச்சை செய்வதற்காக அபரிமிதமான

*

பணங்களைச் செலவிட்டு ஔஷதங்களைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிசெய்து வருகின்றார்கள். எனினும் நாளதுவரையில் மேற்படி வியாதிக்குத்தக்க ஔஷதம் கிடைத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் நமது முன்னோர்களோ இதற்கு ஔஷதம் கண்டுபிடிக்க முயற்சிசெய்து, அதன் முடிவை அடைந்த பிறகே இவ்வியாதியைக் கண்டுபிடித்தார்கள். மேலும் இவ்வியாதி உலகில் தலைகாட்டா வண்ணம் ஜனங்கள் நடந்துகொள்ளும்படி அவர்களைத் திருத்திச் சிலநெறிகளில் அமைத்தார்கள். அந்நெறிகள் வைதீக ஆசாரம் என்பவைகளாம். க்ஷயரோகம் இன்னருக்கு இன்னகாரணத்தால் உண்டாகுமென்பதைப் பெரியோர் விளக்கி யிருக்கிறார்கள். பாலியத்திலேயே விவாகமான அதிபால்ய ஸ்திரீயாகிய 12, 13 வயதுள்ள பெண்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கும், வெட்டைச்சூடு அதிகரித்த ஸ்திரீபுருஷருடைய விந்துவில் உண்டாகும் குழைந்தைகளுக்கும், காபி, டீ, உப்புமா இவைகளை அதிகமாக உபயோகித்துவரும் குழந்தைகளுக்கும், கணச்சூடு என்னும் வியாதி சிறுவயதிலேயே உண்டாய்விடுகின்றது. அத்தகையவர்களுக்கு மலச்சிக்கல், இருதய படபடப்பு, சரீரம் காய்தல் முதலிய குணங்கள் சிறுவயதிலேயே காணப்படும். முற்காலத்தவர் மேல்படி குழந்தைகளுக்குப் பேயன் வாழைப்பழத்தில் சிற்றாமணக்கு எண்ணெய் கலந்து சூரியபுடத்தில்வைத்து அந்த எண்ணெயும், கூழ்ப்பாண்டகிருதமும், கூழ்ப்பாண்டலேகியமும் கொடுத்து வந்தார்கள். அதனால், இந்த க்ஷய வியாதி தலைகாட்டாமல் இருந்தது. இப்போதுள்ளார் அதை விடுத்து மீன் எண்ணெயும், சுத்தம் செய்த கிரிசினாயில் எண்ணெயும் குழந்தைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தி வருவதால் நாளடைவில் உஷ்ணம் அதிகரித்து 18, 19 வயதிலேயே க்ஷய வியாதி காணப்படுகின்றது. வியாதி கண்டபிறகு அவ்வியாதிக்கு வைத்தியர்களால் சிகிச்சை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இதைவிட வியாதி வருவதற்குமுன் செய்யும் சிகிச்சையே மேலானதாகும். தற்போதுள்ள ஜப்பான் தேசமானது ஜனத்தொகையிலும், நாகரீகத்திலும், சரீரதிடத்திலும் விருத்தியாய்க்கொண்டு வருவது குன்றின்மேலிட்ட விளக்காம். அத்தேசத்தில் க்ஷய வியாதி நம் தேசத்தி லிருப்பதுபோல் இல்லையெனவே தெரிகின்றது. ஏன் எனில் நம் தேசத்தவர்களைப்போல் அத்தேசத்தவர்கள் பாலிய விவாகம் செய்வதில்லை. அத்தேயத்தில் ஒருபெண்ணானவள் 18-வயது வரையில் தாய் தகப்பன் வசத்தில் இருந்து கல்வி முதலியவைகளைக் கற்ற பிறகு 18-வயது முதல் 21-வயது வரையில் அன்னியர் வீட்டில் இருந்து, புருஷனிடத்தில் மனைவி எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதைப் பிரத்தியக்ஷ அனுபவமாகக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு தாய் தகப்பன் வசம் வந்து 26-வயது வரையில் இருந்து, 26-வயதிற்குப் பின் 30-வயதுள்ள புருஷனை மணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இவ்வழக்கம் அத்தேசத்தாரால் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. இதனால் தம்பதிகளுடைய சரீரம் முதிர்ந்து திடகாத்திரமாய் உள்ள காலத்தில் கருதரித்துச் சிசுக்கள் உண்டாகின்றன. இப்படி யுண்டாவதால் அத்தேசக்குழந்தைகள் பலசாலிகளாகவும், வியாதியற்றவர்களாயும், தீர்க்காயுளுடையவர்களாயும் காணப்படுகிறார்கள். இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக ஒன்று கூறுவாம்: ஒருவன் தன் தோட்டத்தில் ஓர் மாஞ்செடியையோ அல்லது வேறு எவ்வித பழச்செடியையோ வைத்து, அதற்கு மூன்றுவருஷ பரியந்தம் நீர்ஊற்றி, அதை வளர்த்தால் மூன்றாவது வருஷத்தில் மேல்படி செடியானது அவ்விளம்பிராயத்திலேயே பூப்பூத்துக் காய்காய்க்க ஆரம்பிக்கிறது. அத்தகைய பூக்களைக் காய்க்க ஒட்டாமல் அச்செடியின் சொந்தக்காரன் கிள்ளி எறிந்து விட்டு 5-வருஷம் வரையில் அதேபோல் செய்துவந்தால் ஷை செடியானது

பலத்தை அடைந்து பின்னால் அதிக பலனைக் கொடுக்கிறது. இது சகலருக்கும் தெரிந்ததே. இதைப்போல், சிறுவர் சிறுமிகளிடத்திலும், பால்யவயதில் போக இச்சை விருத்தியடையாவண்ணம் பெற்றோர்கள் அவர்களைக் காத்து 25-வயதிற்குப் பிறகு அவர்களின் கலியாணத்துக்கு இடம் தருவார்களானால் நம் தேசத்தவர்களும் திடசரீரர்களாயும், நோயற்றவர்களாயும், வீரர்களாயும் காணப்படுவார்கள்.

நம் தேசத்தவர்களைப்போல் பால்யவிவாகம் ஜப்பான்தேசத்தில் நடக்காதபடி ராஜாங்கத்தாரின் சட்டம் அமையப்பெற்றிருப்பதால் அத்தேசங்களில் பால்ய விவாகத்திற்கு இடமில்லாமல் போய்விட்டது. அத்தகைய சட்டத்தை நம் தேசத்திலும் ஏற்படுத்துவது அத்யாவசியமாகும்.

டாக்டர். மே. மாசிலாமணி முதலியார்.

பெண்மக்கள் பகுதி.

மாதரும் குடும்பமும்.

(322-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி).

கணவனோடு மாறுபட்டு நடப்பதால் மாதர்களுக்கு எவ்வித நற்பயனுமுண்டாவதில்லை; துன்பமே பயனாகும். ஒரு வஸ்துவை இரண்டு கண்களும் எப்படி ஒருமித்துப் பார்க்குமோ அதுபோலவும், ஒரு வண்டியிற் பூட்டப்பட்ட இரண்டு எருதுகளும் எப்படி ஏகோபித்து அந்த வண்டியையிழுத்துச் செல்லுமோ அதுபோலவும் கணவனும் மனைவியுமாகிய இருவரும் வேறுபட்ட மனமுள்ளவராயிராமல் மனவொற்றுமையுடன் இல்லற காரியங்களை நடத்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அக்காரியங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறும். இதற்காகவே ஆன்றோர் பல சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்தினர். அச்சட்டதிட்டங்களில் முக்கியமானது மனைவியானவள் கணவன் வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டுமென்பதேயாகும். வீட்டுக் காரியங்களைச் செவ்வையாகச் செய்தலும், வரவுக்குத்தக்கபடி செலவு செய்து பண்டங்களைப் பாழாக்காமல் செட்டாகவும் விதரணையாயும் குடித்தனத்தைப் பாங்குபெற நடத்தலும், குழந்தைகளை ஆரோக்கியமுள்ளவர்களாகவும் நல்லொழுக்கமுடையவர்களாகவு மிருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளுதலுமே அவர்களின் தொழில்களா யிருக்கவேண்டும். மற்றப்படி கணவனுடைய காரியங்களிற் சிறிதும் தலையிடலாகாது. வியாபாரமோ வியவசாயமோ கைத்தொழிலோ வேறு எவ்வித உத்தியோகமோ செய்து பணம் சம்பாதித்தலும், குடும்பத்திற்குத் தேவையான பொருள்களைக் குறைவின்றி அமைத்தலும், தனக்குப் பிற்காலத்தி லுதவுவதற்காகப் பணத்தைச் சிறிதளவேனும் தன் வருவாய்க்குத்தக்கபடி சேர்த்துவைத்தலும் முதலாகிய வெளிக்காரியங்களைக் கணவன் கவனிக்கவேண்டியவனாவான். தேவையானால் இக்காரியங்களில் மனைவியும் கணவனுக்கு உதவிபுரியலாம். இவ்வாறு பலவகையிலும் புருஷனுக்கு உற்ற துணையாயிருப்பவள் மனைவியாவாள். இதனால்தான் அவள் வாழ்க்கைத் துணையென்னும் பெயரும் பெற்றனள்.

இனி, இல்லறத்தை ஒழுங்குபெற நடத்தும் முறையைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வாம்:

இல்லறம் துறவறம் என்னும் இருவகை யறங்களுள் இல்லறமே சிறந்த தென்பது பெரியார் கொள்கை. 'இல்லற மல்லது நல்லற மன்று' என ஔவைப் பிராட்டியாரும் 'அறனெனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை' எனச் செந்நாப் புலவரும் கூறியிருத்தலும் காண்க. இல்லறம் நல்லறம் என்பது வெறும் வாய்ச்சொல்லாலல்ல. நடக்கையால், இல்வாழ்க்கைக்குரிய இயல்போடு வாழவேண்டும். இது மாத்திரமல்ல. ஒவ்வொன்றும் அப்படியே. நன்மார்க்கத்தைச் சேர்ந்த எத்தொழிலும் அதற்குரிய இயல்பின்படி செய்தால்தான் நன்மைதரும். ஆகவே இல்வாழ்க்கையும் அதற்குரிய இயல்பின்படி நடத்தப்படவேண்டும். இல்வாழ்க்கைக்கு முக்கிய பயனுவது அறமேயாம்; அதாவது தருமமே யாகும். இன்னும் சரியாகச் சொல்லவேண்டுமாயின் பரோபகாரம் என்று சொல்லலாம்.

இல்வாழ்வோர்க்குப் பணம் சம்பாதித்தல் முக்கிய தொழிலாகும். அது இல்லையானுல் தருமம் செய்தல் இயலாதன்றே? பணம் சம்பாதிக்கும் பொழுது பழிக்குப் பயந்து அதைத் தேடவேண்டும்; எந்த வகையிலும் பிறர் சொத்தை யபகரித்தலும், அதிகவேலை வாங்கிக்கொண்டு வாயடி கையடியடித்துக் கூலியைக் குறைத்துக் கொடுத்தலும், சொற்பவேலைக்கு அதிக கூலிவாங்குதலும், அதிகலாபம் வைத்துப் பண்டங்களை விற்று வியாபாரம் செய்தலும், அதிக வட்டிவாங்குதலும், வட்டிக்கு வட்டி வாங்குதலும் முதலாகிய காரியங்கள் பழியை யுண்டாக்குவனவாம்.

(தொடரும்.) பூ. ஸ்ரீநிவாசன், தமிழ்ப்பண்டிதர், சித்தூர்.

விவசாயப் பகுதி.

விவசாயம்.

இவ்வருடம் ஆவணிமாதம் ஆனந்தபோதினி சஞ்சிகை 164-165-166-167-பக்கங்களில் விவசாயத்தைப்பற்றி நாம் எழுதியவற்றைப் பலவிடங்களில் உள்ளவர்கள் பார்த்து ஷை விவசாயத்தைப்பற்றி மீண்டும் விவரித்து எழுதும்படி கடிதங்கள் வரைந்துகொண்டிருக்கின்றமையால் மறுபடியும் விவசாயத்தைப்பற்றிய இவ்வியாசம் எழுதவேண்டுவதாயிற்று.

விவசாயமானது, யாவற்றினும் மேலான தொழிலாய் இருந்தும், தற்காலத்தில் விவசாயத் தொழில் செய்யும் மாதிரி மாறுபட்டிருப்பதாலும், விவசாயத் தொழில்செய்யும் சகலர்களுக்கும் விவசாயத்திற்கு மாடுவாங்குதல், ஆள்களைவைத்து வேலைவாங்குதல் முதலியவற்றல் ஏற்படக்கூடிய அதிகச் செலவுகளாலும், மழையில்லாமையாலும், விவசாயக் கல்வி இல்லாமையாலும், நஷ்டம் ஏற்படுகின்றபடியால் அப்பயிர்த்தொழிலானது நம் நாட்டில் கேவல ஸ்திதி அடைந்து வருகின்றது. இன்னும் நம் தேசத்தவர்களுக்கு விவசாயத்தில் நம்பிக்கை உண்டாகாவண்ணமும் செய்துவிட்டது. நம்நாட்டார்களை ஈனஸ்திதியில் கொண்டுவந்து விட்டுவிட்டது. நமது நாடானது பிறநாடுகளைப்போல் செழித்தோங்குதற்கு முதலில் நாம் செய்ய வேண்டியகடமை யாதெனில் நமதுதேசத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களிலும் விவசாயக் கல்விச்சாலைகளை ராஜாங்கத்தார்கள் ஏற்படுத்தும்படி தற்காலத்திலுள்ள கவுன்சில் மெம்பர்கள் சகலரும் ஒன்றுகூடிக் கட்சிபேதங்களினின்று விடுபட்டு ஏகமனதாய் வற்புறுத்துதல் வேண்டும். ஒரு சிறிய தேசமாகிய

பெல்ஜியம் என்னும் ராஜ்ஜியத்தில் 26 விவசாயக் கல்விச்சாலைகள் இருக்கின்றனவாம். ஒரு சிறியதேசத்தில் 26 விவசாயக் கல்விச்சாலைகள் இருக்கும்பக்ஷத்தில் நமது இந்தியாவாகிய இப்பெரியதேசத்தில் எத்தனை விவசாயக் கல்விச்சாலைகள் இருக்கவேண்டும் என்பதை இதைக்கண்ணுறும் ஒவ்வொருவரும் யூகித்துக்கொள்வாராக. தற்காலத்தில் நமது இராஜாங்கத்தார், சென்னை ராஜதானியில், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் "அக்ரிகல்சர்காலேஜ்" என்னும் விவசாய பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்தி அதன்மூலமாக விவசாயிகளுக்குப் பயனை உண்டுபண்ணவேண்டிப் பிரசுரங்களை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். அப்பிரசுரங்களின் மூலம் விவசாயிகள் ஆங்காங்குச் சென்று தக்கைப் பூண்டைப் பயிரிட்டுச் சாகுபடிசெய்யும் நிலங்களுக்கு எருவாக உபயோகிக்க வேண்டுமென்றும், தக்கைப்பூண்டின் எருவை உபயோகித்துப் பயிரிட்டவனுக்கு அதிக நெல் விளைவு கிடைத்து அவன் வயிறு நிறைந்து ஏப்பம்விடுவானென்றும், தக்கைப்பூண்டுஎருவை நிலத்துக்குப் போடாதவனுக்கு நெல் விளைவின்றி அவன் வயிறு காய்ந்து வயிற்றைப் பிசைந்துகொண்டு இருப்பானென்றும் தெரிவித்து, அவ்விஷயங்களைப் படங்களினாலும் விளக்கிக்காட்டிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். ஆனால் இதுவரையில் இத்தகைய பிரசுரத்தாலும், உபன்னியாசங்களினாலும் விவசாயிகளுக்குப் பெரும்பயன் உண்டாயிருப்பதாய்த் தெரியவில்லை. அவ்வவ்வூர்களின் மண்களில் குறைந்துள்ள சத்துக்களையும், அதிகரித்துள்ள சத்துக்களையும் ஆராய்ந்து அவற்றுள் விவசாயத்துக்குவேண்டிய என்னென்ன சத்துக்கள் எவ்வெவ்வளவு இருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவிருக்கும்படியான உரங்களை நிலங்களில் சேர்த்தால் பயனுண்டாகுமேதவிர, யாவற்றிற்கும் தக்கைப்பூண்டு போடுவதால் மாத்திரம் பெரும்பயனுண்டாய்விடமாட்டாது. இதனால் சாதாரணமாய்த் தற்காலத்தில் உபயோகித்துக்கொண்டுவரும் சாம்பலைவிடக் கொஞ்சம் மேலான சத்து உண்டாகுமென்று நினைக்கலாமே ஒழிய விசேஷ பலனுண்டாகுமென்று நினைக்க முடியாது. தற்காலத்திலுள்ள கோயம்புத்தூர் விவசாயப் பள்ளிக்கூடமானது மேல்நாட்டு விவசாயப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஒப்புள்ளதென நினைக்கக்கூடியதாயில்லை. ஆதலால் நமது தேசத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களிலும் மேல்நாட்டு விவசாயப் பள்ளிக்கூடங்களைப்போன்ற பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்திப் பிறநாடுகளிலிருந்து, தேர்ந்த விவசாய உபாத்தியாயர்களை வரவழைத்து ஆங்காங்குள்ள மாணவர்களுக்கு இலவசமாக விவசாயத்தொழிலின் அரிய விஷயங்களை அவர்கள் போதிக்கும்படியான ஏற்பாட்டை இராஜாங்கத்தார் செய்யும்படி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள கவுன்சில் மெம்பர்கள் தீர்மானிக்கவேண்டும். தற்காலத்தில் விவசாயிகளிடம் வரி வசூலிக்கும் சட்டமுறைமைகள் மாற்றப்படவேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டும். சில விவசாயிகள் அகால மழையினால் முதல்தர வரி வசூலிக்கும் நிலங்களில், மூன்றாந்தரம், நான்காந்தரம் வரி வசூல் செய்யும் நிலங்களில் பயிர் செய்வதுபோல் புழுதிக்கால் பயிரென்னும் புன்செய்ப் பயிர்செய்து வருகின்றார்கள். அத்தகைய நிலங்களில் விளைவு குறைவாயிருந்தும் அதற்கு முதல் நம்பர் தீர்வை வசூலிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு முதல்தர ஏரியின் ஜலத்தைக் குடிகள் நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சாமல், சகல நஷ்டங்களுக்கும் உட்பட்டு நம்பிக்கையற்ற மானாவாரிப் பயிர்செய்த நிலங்களுக்கு முதல்தரத் தீர்வை வசூலிப்பது நியாயமல்லவென்று ரெவின்யூ இனிஸ்பெக்டர், தாசீல்தார், கலெக்டர் முதலானவர்களுக்கு மனுச் செய்து கொண்டபோதிலும் மேற்படியார்கள் கவனிப்பது கிடையாது.

ஒருகாலத்தில் ஏற்படுத்திய விதிப்படி, நன்செய் நிலங்களில் புன்செய்ப்

பயிர்செய்த காலங்களிலும் அவற்றிற்கு நன்செய்த் தீர்வையை வசூலிப்பது சட்டமாய் இருப்பதால் அதைமாற்றிப் பயிர்களுக் கேற்றவாறு தீர்வை விதிக் கும்படியான சட்டம் ஏற்படுத்தும்படியான முயற்சி செய்யவேண்டும். நன் செய்ப் பயிராவது, புன்செய்ப் பயிராவது ஜலத்தட்டினால், தொண்டையில் கதிர் இருக்கும்பொழுது சாவியாய்விட்டாலும், கதிரில் நெல் பிடித்தும் சொற்ப பலிதம் கிடைத்தாலும் இத்தகைய பயிர்களுக்கு அவற்றின் நிலை மைக்குத் தக்கபடி வரி வஜா செய்யும்படி சட்டத்தை மாற்றுதல் வேண்டும். சில நிலங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் பெரும் பணம் செலவுசெய்து கிணறு கள் தோண்டி அக்கிணற்று ஜலத்தின் ஆதரவால், மழை இல்லாதகாலத்தி லும் மழை பெய்யும் என்று அந்நிலங்களில் பயிரிடுகின்றார்கள். அப்பயிர்கள் கிணற்றிறைவை ஜலத்தாலேயே விருத்தியடைகின்றன. தெய்வகதியாய், பயிர் வளர்ந்தபின்னால் சொல்ப மழை பெய்கிறது. பெரும்பான்மையும் கிணற்றுத் தண்ணீராலேயே அப்பயிர் விளைந்து அறுவடையாகிறது. இத்தகைய நிலங்களுக்கும் அதிகாரிகள் ஏரி ஜல பாய்ச்சலின் தீர்வையை வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். மேல்படி கிணறுகளும் இல்லாமல் பயிர் செய்யாதிருக்கும் நிலங்களுக்கும் தீர்வை கட்டும்படி வற்புறுத்துகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்டவைகளை உத்தியோகஸ்தர்கள் குடிசொஸ்தி என்று சொல்லு கின்றார்கள். இப்படி மூன்று வருஷம் கழிந்தால் மேல்படி நிலங்களை சாஸ்வ ததாச என்று எழுதி அவற்றிற்கு சதாகாலமும் வரி வசூலித்து வருகின்றார் கள். இத்தகைய சட்டங்களை மாற்றி அமைத்தல் தற்சமயம் இன்றியமை யாததாய் இருத்தலால், கவுன்சில் மெம்பர்கள் அவ்வாறே மாற்றி யமைக்க வேண்டுமாறு பிரேரேபனை செய்து தீர்மானிக்கவேண்டியது முதல் கடமை. இக்கடமையைச் செய்தால் குடிகளின் வயிற்றுக்குச் சிறிய அளவு ஆகாரம் கிடைத்ததாகும். அதன்பிறகு குளிர் வெயில் முதலானவைகள் படாமல் சரீர அவயவங்களையும் மூடிக்கொள்ளும்படியான ஆடை முதலியவற்றைத் தேடும் விஷயங்களில் நமது மகான் காந்தி அவர்கள் கூறுகின்றபடி முயற் சித்து நூல் நூற்றல், துணி நெய்தல் முதலிய இரண்டாவது தொழிலையும் கைக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் நமது தேசம் பிறதேசங்களைப்போல் செழித்து ஓங்குமெனச் சொல்லலாம்.

டாக்டர். மே. மாசிலாமணி முதலியார்.

ஆனந்தம்.

ஆனந்தமென்னும் இன்பத்தை மனிதராய்ப்பிறந்த, யாவரும் விரும்பு வது உண்மை. அவ்வானந்தங்கள் எவ்வெக்காலத்து எவ்வெக்காரணத்தா லேற்படுகின்றன வென்பதையும், அவற்றுள் நிலைபெற்றது இன்னது, நிலையற் றது இன்னது என்பதையும், இகபரமிரண்டிலும் இருப்பதாகிய வானந்த மின்னதென்பதையும் நாம் அறியவேண்டிய தவசியமாகும்.

மனிதர் அன்னை வயிற்றினின் றவனிநோக்கிப் பிறந்தபோது பசிதீரப் பால் குடிப்பதாலும், சற்று மனிதர் முகந்தெரிந்து தவழுங்காலத்தில், பொம்மை, கிலுகிலுப்பை முதலிய விளையாட்டுச் சாமான்களை வைத்து விளையாடுவதனாலும், நடந்து ஓடியாடுங்காலத்துச் சிறியவண்டி பந்து முத லியவற்றின் விளையாட்டினாலும், பள்ளியிலமர்ந்தபின் சினேகிதர்களுடன் கூடியாடுவதாலும், பிறகு விவாகமானவுடன் ஸ்திரீ புருஷ சரஸ சல்லாபத்தி னாலும், தமக்குக் குழந்தை பிறந்தபின் அக்குழந்தையின் மழலைச்சொல்லா லும், முறையே அவர்க்கு ஆனந்தமுண்டாகின்றது. இதுவே நிலையற்ற

ஆனந்தமாம். ஆகையால் நிலையுற்ற வானந்த மியாதென்றுணர்ந்து அதை யனுபவிக்க யாவரும் விரும்பாதிரார்.

மனிதர் ஓதற்குணர்ந்தபின், அரியநூல்களை வாசிப்பதாலும், கற்றோரிடம் பழகுவதாலும் ஆனந்த முண்டாகின்றது. இதுவே நிலைபெற்ற ஆனந்தமாம். இது, மனிதரின் ஆயுள்பரியந்தம் இடைவிடாது மனத்தினின்று நீங்காமலும், மனிதர் நூல்களைப் படிக்கப் படிக்க விருத்தியாகி அவர்களை நற்செய்கையிற் புகுத்தி, ஞானமடையச்செய்து, பரத்தில் மோக்ஷானந்தத்திலும் சேர்க்கக்கூடியதாதலால், இதுவே இகபரமிரண்டிலும் நிலைத்திருப்பதாம். இது தவிர மற்ற ஆனந்தங்களெல்லாம் பயனற்றனவாம். ஆதலின், அக்கல்வியானந்தத்தையே நாம் அடையவேண்டும். எனினும் தமிழ்க்கல்விக்கதிகப் பெருமையில்லாத விக்காலத்தில், கல்வியானந்தத்தை யடையும்படி அரியநூல்களைப் போதிக்கவல்ல ஆசிரியர்களையும், கலாசாலைகளையும் காண்பது அரிதாயிருக்கின்றது. ஆனந்தபோதினி முதலிய சில வெளியீடுகளே கல்வியை எளிதில் போதிக்கக்கூடியனவா யிருக்கின்றன. அவற்றுள் ஆனந்தபோதினி சிறந்ததாகும். ஆதலின், அதனை ஆவலுடன் வாசிக்கின் அதுவே தக்க ஆசிரியனுய்ப் பல அரிய நூல்களின் கருத்துக்களை யுணர்த்தி ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குமென்பது, நிச்சயம் ! நிச்சயம் !! நிச்சயம் !!!

சா. கா. அப்துல் ரெஜாக், திருபுவனம்.

அறிஞரின் அமுதமொழிகள்.

(327-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

46. A virtuous woman is a crown to her husband : but she that maketh ashamed is as rottenness in his bones *Bible*.

கற்புள்ள ஸ்திரீ, தன் புருஷனுக்குக் கிரீடம்போல் உயர்வு கொடுக்கக்கூடியவளா யிருக்கிறுள்; புருஷனுக்கு இழிவை உண்டு பண்ணுகிறவளோ அவனுக்கு எலும்புருக்கியாயிருக்கிறுள். (பைபில்)

47. The sun can give heat and light to the whole world, but it can do nothing when the clouds shut on its rays. Similarly, so long as egoism is in the heart, God cannot shine upon it *Sri Ramakrishna*.

சூரியன் உலக முழுமைக்கும் வெளிச்சத்தையும் உஷ்ணத்தையும் கொடுக்கிறது; ஆனல் மேகம் அதன் கிரணங்களை மறைத்துவிட்டால் அது அவ்வாறளிக்க முடியாது. அதுபோல் மனதில் அகங்காரம் உள்ள வரையில் ஈசுவரப் பிரகாசம் அதில் தோன்றுது. (ஸ்ரீ-இராமகிருஷ்ணர்)

48. Forbade to wade through slaughter to a throne,
And shut the gates of mercy on mankind *Gray*.

கொலைசெய்து ராஜபதவிக்கு வருவதை விட்டுவிடு; மனிதர் மீது ஈவிரக்க மில்லாமலிராதே. (கிரே)

49. All the world's a stage,
And all the men and women merely players:
They have their exits and their entrances;
Shakespeare.

உலகமே நாடகமேடை; அதிலிருக்கும் ஆடவர்களும் ஸ்திரீகளும் வெறும் நடிகர்கள்; இந்நடிகர்கள் அம்மேடையில் தோன்றுவதும் மறைவதுமா யிருக்கிறார்கள். (அதாவது ஆண்களும் பெண்களுமாகிய மனிதர்கள் உலகத்தில் பிறப்பவர்களும் இறப்பவர்களுமா யிருக்கிறார்கள்.) (ஷேக்ஸ்பியர்)

50. Truth pierces the clouds, it shines as the sun, and, like it, is imperishable *Napoleon*

சூரியன் மேகத்தை ஊடுருவிச் செல்கிறது; அதேபோல உண்மையும் (மேகத்தைப் போன்று மறைக்கக்கூடிய அநேகம்) சூழ்ச்சிகளையும் கடந்து செல்லுகிறது; அந்தச் சூரியனைப்போலவே பிரகாசிக்கிறது; அதைப்போலவே நிலை நிற்கிறது.
(நெப்போலியன்)

51. O Liberty! liberty! how many crimes are committed in thy name *Madame Roland.*

ஏ சுதந்திரமே! சுதந்திரமே!! உன் பேரால் எவ்வளவு ஏமாற்றங்களாகிய குற்றங்கள் செய்யப்படுகின்றன.
(மாடேம் ரோலண்ட்)

52. Sceptre and crown
Must trumble down,
And in the dust be equal made
With the poor crooked scythe and spade *J. Shirley.*

(மரணத்தால் அரசருடைய) செங்கோலும் கிரீடமும் நிலைதளர்ந்து விழுந்துவிடவேண்டியவைகளே; மண்ணில், ஏழைகளுடைய அரிவாள்களோடும் மண்வெட்டிகளோடும் அவை சமமாக்கப்படுகின்றன. (அதாவது மரணமடைந்தபின் அரசர்களும் ஏழைகளும் சமமே.) (ஜெ. ஷேர்லி)

53. Enter not into the path of the wicked and go not in the way of evil men *Bible.*

துன்மார்க்கருடைய பாதையில் பிரவேசியாதே; தீயோருடைய வழியில் நடவாதே. (பைபில்)

54. Lives of great men all remind us
We can make our lives sublime *Longfellow.*

கீர்த்திபெற்ற எல்லா மகான்களுடைய சரித்திரங்களும், நாமும் அவ்வாறு உயர்ந்த பதவியை யடையவேண்டுமென்பதை நினைப்பூட்டுகின்றன. (லாங்பெல்லோ)

(தொடரும்.) A. P. இராமன் B. A.

நாவல் பகுதி.

அம்பாலிகை அல்லது அதிசய மரணம்

(333-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கறுப்:—"நான் இரண்டு மூன்று நிமிடங்கள் உன்னோடு தனியே பேசவேண்டும்" என்றான்.

ஆனந்த:—உடனே தன் நண்பர்களை வெளியில் அனுப்பிவிட்டான்.

கறுப்பண்ணனும் ஆனந்தலிங்கும்மட்டும் இருக்கநேர்ந்ததே கறுப்பண்ணன் ஆனந்தலிங்கை நோக்கி,

"நீ என்னிடம் வரும்போதே மனோகரனிடம் அமர்ந்திருந்தாய்" என்றான்.

ஆனந்:—அப்படியில்லை.

கறுப்:—நீ மனோகரனை யெப்போது முதலில் சந்தித்தாய்?

ஆனந்:—அவன் சவப்பெட்டியருகில் நீ கொலைபாதகன் என்று கூறினனே அப்போதுதான் அவனைச் சந்தித்தேன்.

கறுப்ப:—சரி; என்காலம் முடிந்துவிட்டது.

ஆனந்தலிங் வியப்போடு "உன் காலம் முடிந்துவிட்டதா?" என்றான்.

கறுப்:—ஆம். ஆயினும் இப்போதுகூட நீ பெரிய ஆஸ்தியைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம்.

ஆனந்.—அப்படியா! கடவுள் தயவால் எனக்குப் போதுமான சொத்திருக்கிறது.

கறுப்:—அம்பாலிகையின் ஆஸ்தி யெவ்வளவென்று உனக்குத் தெரியுமா?

ஆனந்:—தெரியாது.

கறுப்: —இருபதுலட்சம் இருக்கிறது. இன்னும் வேண்டுமாயின் நீயும் நானும் அதில் பேர்பாதியைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளலாம். அதுவும் கௌரவமான நியாயவழியில்.

ஆனந்:—நீ யுன் ஜன்மத்தில் கௌரவமும் நியாயமுமான ஒருவேலையேனும் செய்திருப்பாயென்று நான் கருதவில்லை.

கறுப்:—அப்படியாயின் நீ யென் ஏற்பாட்டிற்குச் சம்மதிக்கமாட்டாயோ?

ஆனந்:—ஒருகாலும் சம்மதியேன்.

கறுப்:—அப்படியானல் நான் சிறைச்சாலைக்கு வேண்டுமாயினும் செல்வேனே யொழிய உன்னையும் மனோகரனையும் அச்சொத்தை யடைய விடமாட்டேன்.

ஆனந்தலிங் புன்னகையோடு "நீ அப்படிக் கருதவேண்டாம். நான் என்வேலையை யறைகுறையாய்ச் செய்யவில்லை. சிலநாட்களாய் உன் நண்பனாகிய லாயர் என்பட்சத்தில் உதவியாயிருந்து வருகிறான்" என்றான்.

இம்மொழிகளைக் கேட்டதே கறுப்பண்ணன் திகிலடைந்தான். அவன் முகம் வெளுத்துவிட்டது. "ஆனந்தலிங் தன் வேலையை அறை குறையாய்ச் செய்யவில்லை, நமக்கு எங்கும் எள்ளளவுகூடச் சந்துவிடாமல் நம்மைப் பூரணமாய்த் தன்வலையில் சிக்கச்செய்துவிட்டான்" என்று தெரிந்துகொண்டான். ஆனந்தலிங் அவன் மிரள மிரள விழிப்பதைக்கண்டு,

"நீ புத்திசாலியாயிருந்தால் இதோடு உன்வரையில் தப்பித்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்துகொள்" என்றான்.

கறுப்:—நான் என்ன ஏற்பாடு செய்துகொள்வேன்?

ஆனந்:—நீ செய்த குற்றங்களுக்குத்தக்க தண்டனையை யனுபவியாது தப்பித்துக்கொள்ள இன்னும் உனக்கொரு வழியிருக்கிறது.

கறுப்:—அதனால் ஒரு தண்டனையுமின்றித் தப்பித்துக்கொள்ளலாமோ?

ஆனந்:—சில நிபந்தனைகளின்மேல் அப்படியே தப்பித்துக்கொள்ளலாம்.

கறுப்:—அந்நிபந்தனைகள் எவை?

ஆனந்:—நீ எல்லாச்சங்கதிகளையும் நடந்தது நடந்ததுபோல் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

கறுப்:—அப்படியானால் நீ யொரு கேள்விக்குமட்டும் விடை யளிக்க வேண்டும்.

ஆனந்:—எனக்குப் போதுமான அவகாசமிருப்பதால் எத்தனை கேள்விகளுக்கேனும் பதில் கூறுவேன்.

கறுப்:—மெய்யான மரணசாதனம் உன்கையில் சிக்கிவிட்டதா?

ஆனந்:—இன்னுமில்லை. ஆனால் கூடியசீக்கிரத்தில் என்னிடம் வந்து சேரும்.

கறுப்:—அப்படியாயின் அதன் நிபந்தனைகள் தெரியுமோ?

ஆனந்:—பெரும்பயங்கரம்; தெரியும்.

கறுப்:—அதன்படி எனக்கு இருபத்தையாயிரம் பவுன் நியாயப்படி சேர வேண்டு மென்பது தெரியுமா?

ஆனந்:—ஆகா தெரியும்.

கறுப்:—உன் ஏற்பாட்டின் படி நான் நடந்துகொண்டால் அந்த 25 ஆயிரம் எனக்குக் கிடைக்குமா?

(தொடரும்) **ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார்.**

விநோதப் பகுதி.

பலகாரத் தடுமாற்றம்:—சில நாகரிகப் புதுமதி படைத்த அவதாரபுருஷர்கள் வீண்கௌரவக் காப்பிக்கிளப்புகளில் புகுந்து காப்பி பலகாரம் சாப்பிட வெள்ளைவட்டச் சலவைக்கல் மேஜைமுன் உட்காருகிறார்கள். அங்கே எண்ணிறந்த பலகார தினுசுகளும், குடிவகைகளு மிருப்பதால் அவற்றில் இன்னவைகளைத்தாம் கொண்டு வரச்சொல்ல வேண்டுமென்பது அவர்களுக்கு விளங்கவில்லை. அவர்கள் பரிமாறுகிறவர்களிடம் "சூடாய் என்ன இருக்கிறது?" என்று கேட்கிறார்கள். சப்ளை செய்வோர் ஐந்தாறு தினுசுகளை அடுக்கிச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் வேகமாய் மடமடவென்று பாடம் ஒப்பிப்பதால் அவற்றில் இரண்டு மூன்று பெயர்கூட வந்தவர்களுக்கு நினைவில் வருவதில்லை. முடிவில் அவர்கள், "இதென்னடா சனியன் பிடித்த கிளப்புக்கு வந்தோம்; ஒன்றும் விளங்கவில்லை" என்றும், அதையும் வெளிக்குக் காட்டினால் கேவலமாகுமென்றும் அடக்கிக்கொண்டு எல்லாம் தெரிந்தவர்களைப்போல் நடித்து, "ஒரு சுவீட்டும், காரமும் கொண்டுவா" என்று சப்ளையரிடம் சொல்லி அவர்கள் கொண்டுவந்தவற்றைத்தின்று கவலையுடன் கிளப்

புக்காரரிடம் காசைக்கொடுத்துச் செல்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு அனுகூலமாயிருக்கும்படி இப்போது நாகரிகக் கிளப்புக்களில் வெளியாயிருக்கும் பலகாரவகைகளையும், மற்றவைகளையும் நமக்குத் தெரிந்த வரையில் இதனடியில் நாம் விளக்குகிறோம். காப்பிஹோட்டல் நேயர்கள் பத்துநாள் பிரயாசை யெடுத்தாவது அவற்றைப் பாடம் பண்ணிக்கொண்டால் கிளப்பில் இஷ்டமானதைக் கொண்டுவரச் சொல்வதற்கு மெத்த அனுகூலம் ஏற்படும்.

இப்போது விருத்தியடைந்திருக்கும் விநோதப் பலகாரவகைகளாவன:—

1. இட்டிலி, 2. காஞ்சிபுரம் இட்டிலி, 3. சேமியா இட்டிலி, 4. ரவா இட்டிலி, 5. அவல் இட்டிலி, 6. நெய் இட்டிலி, 7. காபேஜ் இட்டிலி, 8. பூரண இட்டிலி, 9. தோசை, 10. மசாலா தோசை, 11. ரவைத்தோசை, 12. மைசூர் தோசை, 13. ஸ்பெஷல் தோசை, 14. பூரி உருளைக்கிழங்கு, 15. பூரிமசாலா, 16. இட்டிலி குருமா, 17. பொங்கல், 18. சேமியாப்பொங்கல், 19. ரவைப்பொங்கல், 20. ரவா உப்புமா, 21. மைசூர் உப்புமா, 22. உளுந்துவடை, 23. வெங்காயவடை, 24. மசால்வடை, 25. மிளகுவடை, 26. சர்தார்வடை, 27. காபேஜ்வடை, 28. விஜிடபிள்வடை, 29. மைசூர்வடை, 30. முந்திரிப்பருப்புவடை, 31. அரைக்கீரைவடை, 32. மெதுகுவடை, 33. உருளைக்கிழங்குப் போண்டா, 34. மைசூர்போண்டா, 35. பக்கோடா, 36. வெங்காயப்பக்கோடா, 37. முந்திரிப்பருப்புப் பக்கோடா, 38. மெதுபக்கோடா, 39. கரம் பக்கோடா, 40. உருளைக்கிழங்குபஜ்ஜி, 41. வாழைக்காய் பஜ்ஜி, 42. கருணைக்கிழங்கு பஜ்ஜி, 43. கத்திரிக்காய் பஜ்ஜி, 44. வெங்காய பஜ்ஜி, 45. காரசோமாஸ், 46. பம்பாய்த்திரிகோணம், 47. ஓமப்பொடி, 48. காரப்பூந்தி, 49. நெய்யில் வறுத்த அவல், 50. மசாலா பாதுஷா, 51. பம்பாய்சட்டினி, 52. சலவைச்சட்டினி, 53. கோகர்ஜான் சட்டினி, 54. சர்தார் சட்டினி, 55. தேங்காய்ச் சட்டினி, 56. பச்சைமிளகாய்ச் சட்டினி, 57. டொமெட்டோ பச்சடி, 58. வாங்கிபாத், 59. பங்காளபாத், 60. பொட்டெட்டோபாத், 61. காபேஜ்பாத், 62. காலிப்பிளவர்பாத், 63. சேமியாகிச்சடி, 64. பகோடா கிச்சடி, 65. பாதம் கிச்சடி, 66. டெக்கான் பிரிஞ்சி, 67. பொட்டெட்டோ புலவு, 68. மசாலே போண்டா, 69. ஆப்ரிகாபிக்கிள்ஸ், 70.வெஜிடபிள் பிக்கிள்ஸ், 71. தயிர்வடை, 72. தயிர்ப்போண்டா, 73. தயிர்ப் பக்கோடா, 74. நெய் முறுக்கு, 75. ரொட்டிரோஸ்ட், 76. ரவாகேசரி, 77. சேமியாகேசரி, 78. ஜவ்வரிசிக்கேசரி, 79. அவல்கேசரி, 80. சேமியா பாயசம், 81. ஐஸ்கிரீம், 82. புரூட்சாலட், 83. மசாலாஷீர், 84. பாதம்ஷீர், 85. பழபுட்டிங், 86. பால்போளி, 87. பூரணபோளி, 88. பாஸிந்து, 89. பால் கவ்வா, 90. மால்பூவா, 91. பாதம் அல்வா, 92. கோதுமைப்பால் அல்வா, 93. தம்ரோட் அல்வா, 94. பம்பாய் அல்வா, 95. காசி அல்வா, 96. குலாப் ஜான், 97. ரசகுல்லா, 98. கல்கத்தாரசகுல்லா, 99. மைசூர்பாக், 100. ஜாங்கிரி, 101. ஜிலேபி, 102. லட்டு, 103. ரவாலட்டு, 104. சுருமாலட்டு, 105. பதிர்பேணி, 106, சேமியாபேணி, 107. ஜீராப்பேணி, 108. சொஜ்ஜி அப்பம், 109. கார அப்பம், 110. சோமாசி, 111. சுருள்பூரி, 112. மக்கன் பேடா, 113. தூத்பேடா, 114. மோகன்தால், 115. சங்சர்பாளி, 116. கல்கத்தா சாண்டிஷ், 117. ஸாகரபாத், 118. டில்லிதர்பார், 119. பாலூசாயி-பாதுஷா, 120. கஜூர், 121. லக்கடி, 122. லவங்கப்பட்டி, 123. திருகுஞ்சு, 124. நான் கத்தாய், 125. கப்-சுப், 126. பம்பாய்காஜா, 127. மலாய்காஜா, 128. கல்கத்தா மேவாசி, 129. சூரத்காரி, 130. சந்திரகலா, 131. சூரியகலா, 132. கோக்கோ, 133. டீ, 134. காப்பி, 135. ஐஸ்கலர் ஷர்பத்வகைகள். (ஊசின மொச்சைப்பயறு).

இவைகள் நம்முடைய ஞாபகத்திற்கு எட்டினவைகள். இன்னும் நினைவிற்கு வாராதவை எத்தனையோ இருக்கலாம். கோதுமைமா, கடலைமா, சர்க்கரை, பால், நெய், எண்ணெய் முதலிய ஐந்தாறு வஸ்துக்களிலிருந்தே நாகரிகமாயையானது இத்தனை வகைகளைக் கிளப்பிவிட்டிருக்கின்றது. இந்த மாயையானது மனிதரின் அறிவு, ஐசுவரியம் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே விழுங்கிவிடக்கூடியது. ஒரு மனிதன் காப்பிசாப்பிடுவதற்கு இத்தனை தினுசுப் பலகாரங்கள் வேண்டுமா என்பதை அறிஞர் கவனித்தால் அவர்க்கு, காப்பிஹோட்டல் அபிமானிகளின் மௌட்டிகத்தன்மை நன்குவிளங்கும். கட்குடியரினும் காப்பிக்குடியர் பேர்போனவர்களென்பதும் தெளிவாகும். கள்ளுக்கடைக்குப்போய் வெளியேறுவோர் பைசா ஊசின மொச்சைப்பயறு வாங்கி வாயில்போட்டுக்கொண்டு போவது வழக்கம்; அவர்களைப்போலவே காப்பிக்கிளப்பில் புகுந்து வெளியேறுவோர் வாங்கிக்கொள்ளத்தக்க (ஊசின மொச்சைப்பயறு) கடைசியில் நம்மால் நூதனமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

வர்த்தமானக் குறிப்பு.

வேம்பில் பால் வடிதல்:—கும்பகோணத்தைச் சார்ந்த திருபுவனத்தில் சிறு பருவமுள்ள வேப்பமரமொன்றில் அதன் மத்தியபாகத்திலிருந்து சில தினங்களாகப் பால் போன்ற வெண்மை நிறமுள்ள ஒருவகைத் திரவம் எப்பொழுதும் வடிந்துகொண் டிருப்பதாகவும், அது சிறிது பால்போன்ற ருசியுள்ளதா யிருப்பதாயும் நமது ஆனந்தபோதினி, 10151-வது சந்தாதார் தெரிவிக்கிறார்.

குறிப்பு:—சில வேம்புகளில் கள்வடிவது இயற்கை; இதுவும் வேப்பங் கள்ளாகவே யிருக்கலாம். இது புதுமையானதென்று கூறுதற்கிடமில்லை.

நாடகசாலைக் கேடுதீ:—முஸ்தபா கமால்பாஷா, அங்கோராவில் கவர்ன்மெண்டை ஸ்தாபித்தபிறகு நாடகசாலைக்கு அதிகாரிகளால் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு நாடகங்கள் நடந்து வந்தனவென்றும், அவற்றிற்கு உயர்ந்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்த வாலிபப் பெண்களும், பாலிய மாணவர்களும், தூர்த்தஸ்திரீகளும் போய்க்கொண் டிருந்தனரென்றும், அப்படிப்போனதன் பயனாக, சமீபகாலத்தில் இரண்டு வாரங்களுக்குள் கௌரவமான குடும்பத்தைச் சார்ந்த 24-இளம் பெண்கள், வியபசார வாழ்க்கையை விரும்பி வீட்டைவிட்டு வெளியேறிப் போய்விட்டனரென்றும், நடுத்தர குடும்பங்களிலுள்ள பெண்களில், 12-முதல், 18-வயது வரையிலுள்ள 20-பெண்களும் அவ்வாறே அத் தீயநெறியிற் புகுந்து விட்டனரென்றும், இத் தீய சம்பவங்களைத் தடுக்கும் பொருட்டு கான்ஸ்டாண்டிநோபிளில் உள்ள அதிகாரிகள் நாடகச்சாலைகளை அடைத்துவிடக் கட்டளை பிறப்பித்து விட்டார்களென்றும், ஷை பெண்கள் தீநெறி புகுந்ததற்கேதுவாய், நாடகபாடம் போதிப்பதாக விளம்பரம் செய்திருக்கும் ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி விசாரணை நடத்தப்பட்டிருக்கிறதென்றும், இந்த ஏற்பாடுகளால் கான்ஸ்டாண்டிநோபிளில் உள்ள சிறுமிகட்கு நேரும் தீய ஒழுக்கம் தடுக்கப்படுமென்றும் "டெய்லி நியூஸ்" ஒரு வர்த்தமானம் தெரிவிக்கிறது.

இந்த ஏற்பாடு மிகவும் மெச்சத்தக்கது; நம் தமிழ் நாட்டில் நாடகத்தால் பல வகுப்புப்பெண்களும் தீநெறி புகுதல் எங்கும் அதிகரித்துவந்தும் இங்குள்ள அதிகாரிகள் அதைக் கவனிக்காமல் மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்து வரு

வது இந்நாடு செய்த பாவமே! கடவுள்தான் இவர்களுக்கு அறிவு புகட்ட வேண்டும்.

அதிசயப்பிராணி:—திருக்குருகாவூரில் 24-1-1927, இரவு 1-மணிக்கு ஒரு மிருகம் காணப்பட்டதாகவும், அதன் நீளம் சுமார் $3\frac{1}{4}$ அடியும், உயரம் $1\frac{1}{4}$ அடியும் இருந்தனவென்றும், முகம் புனுகுபூனை முகம் போன்றும், முதுகுத்தோல் முதலைத்தோல்போல் கடினமானதாயும் இருந்தனவென்றும், சுமார் காலணு அகலமுள்ள செதில்கள் உடம்பில் இருந்தனவென்றும், அதற்கு யானைத் துதிக்கைபோன்ற வாலும், கரடியின் கால்களைப்போல் நகமுள்ள நான்கு கால்களும் இருந்தனவென்றும், அது மனிதர்களுக்குமுன் கோபங் காட்டாமலும், பயந்தோடாமலும், ஆமை நகர்வதுபோல் சாந்தமாக நடந்து கொண்டிருந்ததென்றும், சிலர் அதைப்பார்த்து இரவு முழுதும் தங்கள் பாதுகாப்பில் வைத்திருந்ததாகவும், விடிந்தபின் மறுநாள் காலை அதைப் பார்க்க அநேக ஜனங்கள்வந்து கூடி நெருங்கினதாகவும், ஜனக்கூட்டத்தைக் கண்டவுடன் அது, முகத்தை மார்பில்சேர்த்து, வாலின் பக்கத்தைத் தலைமேல் கொண்டுவந்து சேர்த்து,உடலை வளைத்துச் சுருண்டுகொண்டதாகவும், ஜனங்கள் விலகினவுடன் எழுந்து நடக்க ஆரம்பித்ததாகவும், அந்தப் பிராணி இன்னதென்று அங்குக்கூடிய எவருக்கும் தெரியவில்லையென்றும்,' அது பின்னர் ஒருமரத்தி லேறிக்கொண்டதென்றும், சில வாலிபர்கள் அதன்மீது கற்களை எறிந்தார்களென்றும், அப்போது அது தன்னுடைய முன்னங்கால்களிரண்டையும் சேர்த்துக் கூப்பிக் கும்பிடும் பாவனைகாட்டித் தன்னுடைய பரிதாப நிலையை வெளிப்படுத்திற்றென்றும், அதுகண்டு வாலிபர்கள் அதை வருத்தாது விட்டுவிட்டார்களென்றும், சில நெஞ்சிரக்கமற்ற வகுப்பார் அதைக் கொன்றுவிட்டார்களென்றும் அவ்வூரிலுள்ள, கா-பக்கிரிசாமி என்பவர் தெரிவிக்கிறார்.

குறிப்பு:—இத்தகைய பிராணி சென்னைப் பொருட்காட்சி சாலையிலிருக்கிறது.

காகம் உட்கார மரம் ஒடிந்தது:—ஈரோடு தாலூக்காவைச் சேர்ந்த பாம்பக்கவுண்டன் பாளையம் என்னும் ஊரில் இருக்கும் பெரிய வாகைமரமொன்றில் பதினைந்து வருடங்களாகக் காக்கைகள் பெருங் கூட்டமாக அடைந்து வருகின்றனவென்றும், 20-1-27. இரவில் அந்தக் காக்கைகளின் கூட்டத்தின் சுமையைத் தாங்கமுடியாமல் ஷை மரத்தின் 3 அடி சுற்றளவுள்ள ஒரு பெரிய கிளை முறிந்து தொங்கி விட்டதென்றும் ஷை யூரிலுள்ள N. அத்தப்பக்கவுண்டர் தெரிவிக்கிறார். இதனால் எண்ணத்தொலையாத பெருங்கூட்டமான காகங்கள் ஓரிடத்தில் கூடி வாழ்கின்ற ஒற்றுமையினால் பெரிய மரத்தையும் ஒடித்துவிடும் ஆற்றலைப் பெற்றுவிட்டன என்பது நன்கு விளங்கும். ஒற்றுமைக் கேட்டால் பலமிழந்தவர் இக்காகங்களினிடம் அறிவு கற்றுக்கொள்வாராக.

சீனாவில் நேசீயக் கிளர்ச்சி:—இது விஷயமாக இப்போது சீனாவில் பெருங்கிளர்ச்சி நடந்து வருகிறது. பிரிட்டிஷார் முதலிய அன்னியர் அங்குத் தங்குவதும், அவர்களுடைய வியாபாரங்களும் சீனர்களுக்குப் பிரியப்படவில்லை. சீனர்கள் அவர்களை வெளியேற்ற முயற்சிக்கிறார்கள். இதைத் தடுக்க பிரிடிஷ்துருப்பு அங்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதுடன் இந்தியப் படையையும் பிரிட்டிஷார் அனுப்பிவருகின்றனர், இந்தியப்படை அங்குபோவது கூடாதென்கிற கண்டனம் இந்தியா எங்கும் பரவி வருகின்றது.

நமது இந்திய நாட்டில் பால்ய விவாகம், கலப்பு விவாகம், விதவா விவாகம், புனர்விவாகம் முதலியவைகளில், அநேக சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று, அவற்றிற்கான சங்கங்களும் ஏற்பட்டு, பிரசாரங்களும் நடைபெறுகின்றன. இவ்விவாக சம்பந்தமான சீர்திருத்தங்களிலிருந்து நமது நாட்டு மக்கள்களுக்குள் அநேக சந்தேகங்கள் எழுந்துகொண்டிருத்தலால் அடியிற் கண்ட வினாக்களுக்குச் சீர்திருத்தக்காரர்களாவது, இதர அறிஞர்களாவது, தயவுசெய்து பதிலளிக்குமாறு வேண்டுகிறேம்.

(1) 'விவாகம்' என்னும் சடங்கானது, பிறதேச மக்களுக்குள்ளது போல இந்துமதத்திற்கில்லை; நமது இந்து மதத்தினரின் விவாகச்சடங்கு வேறுபட்டிருப்பதற்குக் காரணமென்ன ?

(2) இந்து மதத்தினரில் விவாகச்சடங்கு நடப்பது, சதிபதிகளின் சரீரசம்பந்தத்தை அல்லது ஜீவசம்பந்தத்தை உண்டுபண்ணவா ? அல்லது வேறு ஏதாயினும் உண்மைக்கருத்துக்கள் அச்சடங்குகளில் அடங்கியிருக்கின்றனவா ?

(3) விவாகத்தினுல் ஏற்படும் அன்பு மக்கள் வகுப்பினரல்லாத பிற சீவர்களுக்கும் அனுஷ்டானத்தி லிருக்கின்றதா ?

(4) சதிபதிகளாகத்தோன்றும் ஸ்தூலத்தோற்றமுள்ளவர்கள் இறந்த பின்னர் சூட்சுமத்திலும் அத்தோற்றமுடையவர்களாகவே யிருப்பார்களா ?

(5) புனர்ஜென்மம் ஒப்புக்கொள்ளின் புருஷனுயிருந்த ஜீவான்மா, புருஷஸ்தூலத்துடனே ஜென்மம் அடையுமா ?

(6) பெண்களுக்கு, மடம், நாணம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்ற நால் வகைக்குணங்கள் பூஷணமென்று இந்துமத புராண இதிகாசங்கள் கூறியிருக்கின்றனவே; புருஷர்களுக்கு அவ்வித குணங்கள் இல்லாததேன்.

(7) சாவித்திரி, நளாயினி போன்ற பெண்மணிகள் கற்புடையவர்களென்றும், சாவித்திரிதேவி எமனுடன் போராடிக் கணவனை மீட்டது கற்பின் மகிமையென்றும், புராண இதிகாசங்கள் கூறுகின்றனவே; சாவித்திரி தேவியின் கற்பு, எமனை எவ்வாறுவென்றது ? என்பதற்கு இலட்சண இலட்சியம் கூறமுடியுமா ?

(8) மக்கட் பிறவியினருக்குச் சுதந்திரமெனும் உரிமை என்பது யாது?

(9) பண்டைய நாள்களில் கணவனிருக்கும்பொழுதோ அல்லது இறந்த பின்போ, பெண்கள் மறுவிவாகஞ் செய்துகொண்டதாகப் புராண இதிகாசங்களில் சரித்திர சம்பந்த முண்டா ?

(10) இக்காலத்தில் பால்ய விவாகமும், சதிபதிகளின் வயதிற்கு விருத்தமான விவாகங்களும் நடைபெறுகின்றனவே; அவைகளைத் தடுப்பதற்கு விதவா விவாகம் அவசியமா? அல்லது வேறுமுறைகள் அவசியமா ?

(11) மகாத்மா காந்தியடிகள் விதவா விவாகம் செய்யலாமென்று எழுதியதாகச் சிலபத்திரிகைகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றனவே, அவர் எந்த நிலைமையிலுள்ள விதவைகளுக்கு விவாகம் செய்யலாமென்று சொன்னுர் ? அவர் அபிப்பிராயம் புராதனமுறைகளைக் கண்டித்ததா ? அல்லது சொந்த ஹோதாவினதா ? அவர் சொன்ன உண்மைக்கருத்துக்களை விளக்கிக்காட்ட முடியுமா ?

இங்ஙனம் :

இ. ச. சிவராமலிங்கம்பிள்ளை.

"ஆனந்தபோதினி" பஞ்சாங்கம்.

அக்ஷய௵ பங்குனிமீ — கலியுகாதி 5028, சாலிவாகனம் 1849,
பசலி 1336—கொல்லமாண்டு 1102—ஹிஜரி 1345
இங்கிலீஷ் 1927௵ மார்ச்சுமீ—ஏப்ரல்மீ

பங்குனி	மார்ச்சு	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	14	திங்	ஏகா2-8	பூச26-3	சித்60	சர்வமத்வஏகாதசி,நரஸிம்
2	15	செவ்	து6-48	ஆயி32-30	சித்60	ப்ரதோஷம் [மதுவாதசி
3	16	புத	திர12-8	மக39-5	சி39-5அ	விதைவிதைக்க
4	17	வியா	ச○17-55	பூர46-18	சி46-18ம	பௌர்ணமி
5	18	வெ	பௌ24-0	உத்53-35	சி53-35அ	பங்குனி உத்திரம்
6	19	சனி	பிர30-5	அஸ்60	மர60	பால்குணபகுளம்,கரிநாள்
7	20	ஞா	துதி36-18	அஸ்1-0	அ1-0சி	சீமந்தம், பும்சவனம்
8	21	திங்	திரி42-5	சித்8-15	பி8-15அ	தானியம் செலவிட
9	22	செவ்	சது47-20	சுவா15-3	சி15-3ம	யாத்திரை விலக்க
10	23	புத	பஞ்51-48	விசா21-23	சித்60	கதிரறுக்க, கோடியுடுக்க
11	24	வியா	சஷ்55-3	அனு26-33	சி26-33பி	
12	25	வெ	சப்56-43	கேட்30-25	ம30-25அ	
13	26	சனி	அ56-40	மூல32-43	சித்60	
14	27	ஞா	நவ54-30	பூரா33-8	சி33-8அ	
15	28	திங்	தச50-30	உத்31-30	அமி60	
16	29	செ	ஏ44-40	திரு28-5	சித்60	
17	30	புத	து37-18	அவி22-55	பி22-55சி	
18	31	வியா	திர28-40	சதை16-25	ம16-25சி	
19	1	வெ	ச●19-10	பூரட்9-3	சித்60	
20	2	சனி	அமா9-25	உத்1-15 ரேவ53-35	சித்0-3ம	
21	3	ஞா	பிர0-3 துதி50-58	அஸ்46-28	சித்60	சைத்ரசுத்தம், சந்திரதரிசனம், யுகாதிபண்டிகை
22	ஏப்ரல் 4	திங்	திரி43-3	பர40-25	சி40-25ம	கௌரி திரிதியா
23	5	செவ்	சது36-38	கி✕35-55	சி35-55அ	கிருத்திகை விரதம்
24	6	புத	பஞ்31-55	ரோ33-8	சித்60	உபநயனம், கதிரறுக்க
25	7	வியா	சஷ்29-23	மிரு32-28	மர60	அவமாகம், சஷ்டி
26	8	வெ	சப்28-55	திரு33-45	சித்60	கங்கோற்பத்தி, காதுகுத்த கதிரறுக்க
27	9	சனி	அ30-25	புன36-55	சித்60	பவானி உற்பத்தி
28	10	ஞா	நவ33-43	பூச41-50	சித்60	ஸ்ரீராமநவமி, ஸ்ரீராமஜெயந்தி
29	11	திங்	தச38-18	ஆயி47-53	சி47-53ம	நவக்கிரகசாந்தி செய்ய, ஆயுதம்பயிற்ற
30	12	செவ்	ஏகா43-45	மக54-45	சித்60	சர்வமத்வ ஏகாதசி

சுக் சூரி		செ	ராகு
புத குரு	3-மேஷ சுக் 22-மிது செ 28-ரிஷப சுக் 29-மீன-புத		
கே	சனி		

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE " ANANDA BODHINI" POWER PRESS,
15, VENKATESA MAISTRY ST., MADRAS.